

ב"ה • חשון ה'תשע"ה • גיליון מס' 2

המלך

בטאון השליחות היחידה

ס'איז שוין צייט צו אייננעמען די וועלט!

בעידוד יחי' בבאנקעט תשנ"ג
- נתן לנו הרבי את הכוחות
להצליח במשימה • ראיון
עם שליח הרבי ורב קהילת
חב"ד באופקים
הרב ישראל הרשקוביץ

לא זהות
המשיח,
אלא מה?...
טור מיוחד
לכינוס השלוחים

עבודת השלוחים
- גילוי המשיח
מכתב נוקב
בפרסום ראשון
החסיד ר' משה סלונים ע"ה

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

14

6

32

34

5 לא זהות המשיח, אלא מה?...

טור מיוחד לכינוס השלוחים העולמי

6 עבודת השלוחים - גילוי המשיח

פרסום ראשון: מכתבו הנוקב של החסיד ר' משה סלונים - לא' מידידיו השלוחים בשלהי תשנ"ג, אודות ההתמקדות בשליחות היחידה. מוגש לרגל היארכייט של ר' משה בימי כינוס השלוחים.

9 חסיד, מה לך נרדם?

זעקת הרבי על תרדמת החסידים בהתוועדויותיו, חוסר ההתעניינות בשיחותיו והאדישות לנוכח עבודתם ותפקידם - כתבה שניה בסדרה.

14 בעידוד 'יחי' בבאנקעט תשנ"ג

- נתן לנו הרבי את הכוחות להצליח במשימה

ראיון עם שליח הרבי ורב קהילת חב"ד באופקים, הרב ישראל הרשקוביץ - על אופן ביצועה של משימת השלוחים לקבלת פני משיח.

המלך

גיליון 2 • חשוון תשע"ה • יוצא לאור מזמן לזמן.

בימה רעיונית פנימית לתמימים ואנ"ש חסידי חב"ד - להגברת התודעה ולחיזוק האמונה בבשורת הגאולה והפצתה, לחדשות ודיווחים מהפעילות בשטח, להבעת דעות ולדיון בסוגיות שעל הפרק ולבחינת דרכי הפעולה והמאבק - לביצוע עבודת 'השליחות היחידה והעיקרית' - קבלת פני משיח.

משתתפים בעריכה: מ. פריד, מענדי

רייכמן, ישראל גיל, זלמן רביץ, מאיר אמיתי, צבי גולן, חיים ליפשיץ.

עיצוב ועימוד: עקיבא פרידמן
akivay770@gmail.com

לתגובות, הערות והארות ולשליחת מאמרי דעה ומכתבים למערכת:
hamelech358@gmail.com

בטאון זה יוצא לאור ללא כל מטרת ואמצעי רווח.

חסיד המזדהה עם תוכנו, דרכו ורוחו ומעוניין להקדישו לזכות יקיריו ולסייע ולתרום להמשך קיומו והתפתחותו - מזמין לפנות וליצור קשר עם המערכת.

כמו כן, ישנה גם אפשרות לפרסום מודעות בתשלום - לכיסוי ההוצאות.

3 **דבר המערכת | "ס'איז שוין צייט צו אייננעמען די וועלט!"**

4 **אמר מלכא - עקר טורא | פותחין בדבר מלכות אוצר המלכות | כתב-יד-קודש**

13 **נבואה שהוצרכה לדורות | ה"פתק" מדוד המלך שסייע למרד אבשלום...**

22 **סקירת ספרים בעניני משיח וגאולה | על הספר "תורתו של משיח"**

23 **ביקורת ספרים | על הספר "מבט (חלקי) לגאולה" בהוצאת "לדורות"**

26 **לוח זמן השיא | תאריכים ואירועים בדברי ימי התגלות משיח - חודש חשוון**

30 **דעות: החסיד ר' אברהם פריז | הת' ברוך משה מקמל**

32 **בשליחותו של משלח | סיפור - חלק ראשון**

34 **נשבענו אמונים | בית חב"ד קניה - לקבלת פני משיח!**

"ס'איז שוין צייט צו אייננעמען די וועלט!"

[כבר הגיע הזמן לכבוש את העולם!]

וישנים, אוכלים ושותים, עובדים ומבלים, הכל בסדר, עוזב אותך מהמשיח, נתייחס אליו כשיבוא.

זהו המצב הנגלה לעיני לעת עתה, הלוואי ואני טועה.

ואם הרבי הריי"צ בזמנו, כאשר דרישת השעה העיקרית היתה בחינוך ילדי ישראל, אמר בהתוועדות פורים תרפ"ז לחסיד ר' איטשע דער מתמיד "לי עדיף שלושים ילדים שילמדו.. ואם לא - אתה של עצמך, יהודי ירא שמים, תלמד ותתפלל כל היום, אבל איתי אין לך שום שייכות.." - אזי מזעזע לחשוב, מה זועק הרבי אל חסידיו כיום? כאשר חלקם הזניחו ושכחו את התפקיד העיקרי שהטיל עליהם ו'חזרו אחורה' למשימות שהודיע על סיומם זה מכבר...

או לחילופין (ואולי גרוע יותר) 'דוגלים' ומאמינים בשיטה הנכונה, אך עסוקים בפועל בהסחות הדעת הסובבות ומקיפות מכל צד ופינה את 'מחנה המאמינים' - ממפלגתיות ופוליטיקה בזויה ועד לשאר עניינים של מה בכך, נטולי כל קשר לתפקידו האמיתי. ככה זה: קל יותר להכיר ולהודות בדרך האמת, קשה יותר להיאחז בה ולצעוד בעקבותיה, מבלי לנטות ימין ושמאל.

...

וזה בדיוק לא הזמן להתמלא ברחמים עצמיים, או לשקוע בדכדוך ובייאוש. בשום אופן לא! מאיתנו נדרש כעת להרים ראש ולזקוף קומה, להתנער באחת מהאדישות ולהתנפל מחדש על העתיד. אנחנו יודעים היטב מה תפקידנו, נדע גם להתמודד ולהצליח לבצעו בפועל. במאבק על החיים, אף מחיר לא גבוה מידי. קדימה!

הרי הכל שווה וכדאי בשביל הרגע הגדול הזה, פסגת מאווינו ותשוקתנו - בו נסתנוור מהאור הבהוק, מזיו פניו של הרבי מלך המשיח שליט"א, שישב ויתגלה אלינו ויגאלנו. ואז, בין-רגע, יתגמד סבל הגלות הארוכה, הכל כאילו כלום - אל מול הגאולה האמיתית והשלימה.

המערכת

כה התבטא הרבי מלך המשיח שליט"א באזני אחד ממזכיריו, אחרי כינוס השלוחים ה'תשמ"ז. חמש שנים לאחר מכן, בכינוס השלוחים תשנ"ב, הטיל עלינו הרבי את השליחות האחרונה: להתכונן ולהכין את העולם כולו לקבלת פני משיח צדקנו - נשיא דורנו.

23 שנים חלפו מאז, השליחות עודנה ממתנה לביצועה והשלמתה, ואנחנו עדיין בגלות. בזמן כה גורלי, יורדת מהפרק הפריוילגיה לשבת בצד ולהישאר אדיש לנוכח ההתרחשויות. כאן מתבקשת מאלה השאלה הקיומית הבסיסית: מדוע אני קם בבוקר, לשם מה? מה מניע אותי להמשיך במהלך חיי? והתשובה היחידה שבנמצא היא: המטרה! המשימה העכשווית אותה דורש ממני הרבי - היא ואין בלתה, אזוי און ניט אנדערש [כך ולא אחרת]!

חפצנו ומגמתנו היחידה היא: כיבוש העולם כולו לשליטתו של הרבי מלך המשיח והכנת האנושות לקראת התגלותו המלאה והמושלמת. הדרך לכך ברורה: בהפצת בשורת הגאולה וזוהת הגואל לכל אנשי הדור, בכל האופנים והדרכים, בכל השפות והסגנונות ובכל כלי התקשורת ואמצעי המדיה הקיימים.

...

ובמעבר חד, מהשאיפה והאידיאולוגיה - למציאות בשטח:

לצערנו הרב, כפי הנראה לעינינו בינתיים, לא ניכרת מספיק תכונה ופעילות זו בקרב הראשונים והנחשונים שהיו אמורים להתמסר לביצועה - חסידי חב"ד ושלוחי הרבי. הללו, עסוקים מאד עד מעל לראש, מי בענייניהם הפרטיים ומי בעבודת הכלל, אך השליחות היחידה עדיין מחכה...

בקרב 'שני המחנות' כביכול, נראה כי הולכת ופוחתת הדבקות במטרה והחתירה ליעד - ככל שהולכת וגדלה ההתמסדות וההסתאבות, ההתמקדות בסממנים חיצוניים ובמפלגתיות פוליטית. קולות התפלמסות וויכוחים רעיוניים והשקפתיים ביניהם, כבר אינם נשמעים ובולטים בחסרונם.

בתווך ומעל כולם, מרחפת שלוות האדישות החולנית - היא ההרסנית והנוראה יותר מכל: כי למה לך להתעצבן ולהרעיש ולנסות לזעזע ולעורר? עוזב אותך, החיים יפים, אנשים קמים

.. "מלך המשיח" .. עומד על גג בית המקדש¹⁰⁸ והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם" - כפי שהכריזו ומכריזים במיוחד לאחרונה.

ובהע' 108 שם: להעיר מדיוק לשון המדרש "עומד על גג בית המקדש" - שגגין לא נתקדשו .. די ש לומר שבזה מרומז שההכרזה "ענוים הגיע זמן גאולתכם" באה מחוץ לארץ שלא נתקדשה בקדושת ארץ ישראל, בדוגמת החילוק שבין גג המקדש להתוך דהמקדש עצמו.

(ש"פ חיי שרה ה'תנש"א, סי"ב)

...והדבר היחיד שחסר הוא - שיהודי יפקח את עיניו כדבעי, ויראה איך הכל כבר מוכן לגאולה! יש כבר את ה"שולחן ערוך", יש כבר את הליתן ושור-הבר ויין המשומר, ויהודים כבר יושבים סביב השולחן - "שולחן אביהם" (מלך מלכי המלכים הקב"ה), יחד עם משיח צדקנו (כפי שכתוב בספרים שבכל דור ודור ישנו "א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח"), ובדורנו נשיא דורנו...

(ש"פ ויצא ט' כסלו ה'תשנ"ב)

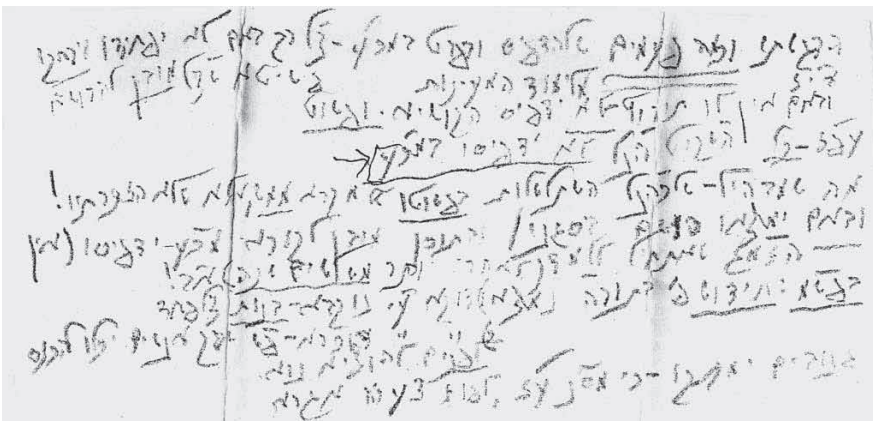
כן תהי' לנו בפועל ממש, ותיכף ומיד ממש, עם כל הפירושים שב"מיד" [כולל גם הר"ת דכללות הדורות משה ישראל (הבעש"ט) דוד (מלכא משיחא)¹⁴⁸], וכל הפירושים שב"ממש", ולכל לראש מיד ממש כפשוטו, ממש ממש ממש.

ובהע' 148 שם: ובפרטיות יותר בנוגע לדורנו זה - שבר"ת ד"מיד" נרמזים ג' התקופות השייכות לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו .. ועל סדר הקירבה אלינו - משיח (מנחם שמו), יוסף יצחק, דובער (שמו השני של כ"ק אדנ"ע).

(ש"פ משפטים ה'תשנ"ב, סי"ג)

אוצר המלכות כתבי-יד-קודש

בהמשך לקטעי שיחות שהובאו לעיל, שהוגהו על ידי הרבי לצורך פרסומם בעיתונים ובמילא מובן כי תוכנם יכול וצריך להגיע לכל העם.

להבהרת וחיידוד הדברים, מובא בזה כתי"ק מיוחד ממנו עולה דעת הרבי אודות היחס המתאים לשיחות ופרסומם, באופן שיהיה מובן לקוראי מכתבי עת - מענה זה כתב הרבי בקשר לפרסום בעיתונים של שיחת ש"פ תבוא ח"י אלול תשמ"ז בה נאמר ביאור על ז' התורות שאמר הבעש"ט בגן-עדן.

הדגשתי וכמה פעמים שלהדפיס ובפרט במכ"ע - צ"ל רק באם לא יפחידו וירחיקו עי"ז מלימוד המעינות

פשיטא שצ"ל מובן להרושם

ובאם אין לו תירוץ - לא ידפיסו הקושיא. ופשוט

עפ"ז - כל השקו"ט הנ"ל לא ידפיסו במכ"ע

מה שמבהיל - שלכהנ"ל השתלשלות בפשוטו של מקרא ממש, אלא שלא הזכרתי!

ובאם ימצאו רושם בסגנון ובתוכן מובן לקוראי מכ"ע - ידפיסו [אין הזמ"ג שאתחיל ללמד (לאחרי יותר משלושים שנה) א"ב!]

בפ"מ: חידוש פ' בתורה נמצא (1) דוקא ע"י נוקבא - בנות צלפחד

(2) " " [דוקא על ידי] דוכרא - פ"ש [פסח שני] שרק אנשים יכלו להכנס לפנים להוציא נז"א [נדב ואביהוא]

גנובים ימתקו - כי מס"נ ע"ז לפום צערא אגרא

...

ומכלל לאו - אתה שומע הן: על שיחות תנש"א ותשנ"ב שהוגהו על ידי הרבי שאישר אותם לפרסום בעיתונים - חלים במלואם ובאופן החיובי, דברי הרבי במענה זה: שיחות אלו נכתבו "בסגנון ותוכן מובן לקוראי מכתב עת" ובוודאי הם "לא יפחידו וירחיקו עי"ז מלימוד המעינות". כך קבע הרבי!

לא זהות המשיח, אלא מה?

טור מיוחד לכינוס השלוחים העולמי \ מ. פריד

לו

ובימים אלו, בהם ממריאים השלוחים בדרכם אל הרבי, לכינוס השלוחים העולמי - מתעוררת השאלה הזו בשיא חריפותה: מה רצה הרבי מהשלוחים בדבריו משי"פ חיי שרה תשנ"ב?

איזו עבודה הסתיימה אז, כפי שהכריז הרבי בדרמטיות בפתיחת ההתוועדות, ואיזו עבודה חדשה ומיוחדת התחילה אז, כפי שמסביר הרבי לאורך השיחה ובפרט בסיומה, תפקיד עליו מתבטא הרבי "די איינציקע זאך וואס איז געבליבען איצטער אין עבודת השליחות" - על מה הוא מדבר?

אם הכל נשאר כרגיל, אם אותה עבודה שהוטלה על השלוחים ביו"דים, בכ"פים, בלמ"דים ובמ"מים - הפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה - זו בדיוק עבודתם כעת, וההבדל היחיד הוא שעכשיו אנו נאלצים להוסיף את המשפט הסתמי ש"כל זה נעשה כדי לקבל פני משיח צדקנו" - אז אין כאן לא סיום ולא התחלה...

ומה פשר הקטע הזה שהרבי מביא שם בין "עדיין נשאר משהו לעשות כדי להביא את הגאולה בפועל ל"ומזה מובן שהדבר היחיד שנותר הוא קבלת פני משיח". הקטע בו הרבי מסביר שכעת המשיח - נשיא דורנו, נשלח כבר לגאול את ישראל - בשביל מה זה טוב? למה הוא נותן למשיחיסטים על מה להיתפס?

אסיים ואסכם: אם לא נושא זיהויו של הרבי כמלך המשיח וההכנה לקבלת פניו, ספציפית - הוא הנקודה המרכזית והחידוש העיקרי של מה שהרבי רצה מאיתנו בארבעת השנים הסוערות הללו, אז מה הוא כן רצה?

יודעים מה, אני מסכים איתכם: לא זהות המשיח, אלא מה?

יצויר, כי נכונה השיטה הטוענת כי לרבי אין כל ענין בזהות המשיח, ומעולם לא התכוון שהחסידים יעסקו בנושא זה ואף התנגד לפרסומים אלו - מה רצה מאיתנו הרבי בכל השיחות שלו מהשנים תשנ"א ותשנ"ב ובכל ההזדמנויות בהם יצא לקהל בתשנ"ג ותשנ"ד? מה הוא התכוון להביע בהם?

ולמה הוא אמר ועשה דברים כה 'מסוכנים' שהתפרשו אצל כל כך הרבה חסידים בצורה שגויה להחריד ולהיפך ממש מכוונתו האמיתית?

מי כמו הרבי שלנו, יודע מה פירושה של אחריות וזהירות בדבריו ובמעשיו - אז כיצד יתכן שבשיחות מוגהות שהוציא ואישר לפרסום בעיתונות, הופיעו ביטויים ה'מסגירים' אותו באופן ברור ומפורש, כמי שרואה את עצמו כגואל ישראל (דברים שצוטטו אז בעיתונות הכללית, לצד מסקנתם המתבקשת...) איך הוא נתן לזה לקרות? וכי לא חשב הרבי שחסידיו ירוצו לחקות את הנהגתו ויפרסמו ברבים את זהותו כמלך המשיח?

ואחרי שכבר ראה הרבי לאן נושבת רוח חסידיו ומהו כיוון פעולותיהם - מדוע הוא המשיך בתשנ"ג-ד 'לשפוך שמן למדורה' ולצאת לקהל ולעודד בידיו ובראשו ולהראות את שביעות רצונו - בשירת 'יחי אדוננו..?'

כיצד באותה שנה נתן הרבי את אישורו לפרסום זהותו כמשיח, בקמפיין ארצי עם טנקים ושלטים בסיסמת 'ברוך הבא', במודעות בעברית, אנגלית ואידיש בעיתונות העולמית ובכל רשתות הטלוויזיה במעמד ה'סאטעלייט'?

...

עבודת השלוחים כיום גילוי המשיח!

מכתבו המאלף של החסיד ר' משה סלונים לא' מידידיו בשנת תשנ"ג •
מוגש לרגל היארצייט של ר' משה בימי כינוס השלוחים • אקטואלי ונוקב

**נשאלת כאן
השאלה, (ואתבטא
כאן קצת בגסות
רק כדי לחדד את
השאלה), היכן
האחריות של מנהיג
חב"ד? הרי כל רב
עיר או מנהל מפעל
או אפילו גבר בעל
משפחה, היה מזמן
נותן הוראות בקשר
להמשך ההפעלה
של המוסד או
המפעל או בקשר
לקביעת מנהיגות
זמנית.**

ואילו כאן שום פעילות יזומה אין. ודברים נראים כמתמוטטים ר"ל.

ידידי היקר, לפניך אין צורך לחדד ולהרחיב שאלה זו יותר, והנאמר כאן מספיק בהחלט. המעניין הוא יותר מה התשובה לשאלה נוקבת זו.

האמת היא שמתוך השאלה גופא אפשר להגיע להסברים מאד מעניינים מאופן ההתקשרות שצריך להיות כיום בין חסיד לרבי (כי בין רבי לחסיד אין שינויים). אפשר להתבסס על כך משיחות קודש המובאות בספר תורת מנחם חלק א' שיצא לאחרונה, ובהם הוראות ברורות כיצד על חסיד להתנהג במצבים כאלה. וכן בשיחות האחרונות שנאמרו עד כ"ז אדר א' תשנ"ב. ואכמ"ל.

מה שהביא אותי לכתבתי זו היא בנושא מאד בעייתי כדלהלן:

אם נסתכל בפשטות, בלי התפלספות עמוקה, על מה שקרה בין כ"ח ניסן תשנ"א לבין ז"ך אדר"ר תשנ"ב, אפשר להבין בפשטות את קשר העניינים עם המאורע שקרה.

בכ"ח ניסן בשיחתו הידועה אמר מלכנו משיחנו, בצורה הגלויה ביותר מה הולך לקרות. הדברים היו כל כך ברורים שכולנו עמדנו נדהמים בעת אמירת השיחה. גם איש קטן כמוני עמד רועד כולו כאשר שמע את הדברים המפחידים שנאמרו לאחר תפילת ערבית. לקח לי זמן עד שהתאוששתי, זה קרה גם עם הרבה חברים שלי. כולנו חששנו מדברים הרבה יותר גרועים. באותה שיחה הגדיר מלכנו משיחנו, בצורה הברורה ביותר, את תפקידנו בעת הזו.

מאז, בכל ההתוועדויות שהיו עד ז"ך אדר"ר, המשיך הרבי לדבר בקו ברור זה. בחורף בהתוועדות של שבת מברכים כסלו, בעת כנס השלוחים, אמר שוב בצורה ברורה (שיחה זו אף הוגהה), שכיום נגמרו כל העבודות של השלוחים וכל העבודה היא לגלות את המשיח.

כל החסידים היו בעת הדיבורים חדורים ברוח הזו של "כל ימי חיך, תפקידנו אך ורק, להביא לימות המשיח". אלה הם ההוראות שניתנו לנו עד ההתגלות, וכדבריו הק': "אני מוסר את הענין לכם". וכאילו שאמר, לא אתן יותר הוראות, הכל צריך להיות כעת על ידכם באופן של "עבודה בכוח עצמו".

לכאורה הכל טוב ויפה, וכל רגע יתגלה מלך המשיח בכל פארו והדרו.

בס"ד ז' אלול תשנ"ג

ידידי היקר..
שלום וברכה

איחוליי הלבביים... יהי רצון שחפץ ה' בידך יצליח לראות את שלימותה האמיתית של ארצנו הק' על ידי מלכנו משיחנו מיד נאו, ושמחת עולם על ראשך ועל ראש כולנו.

פטור בלא כלום אי אפשר, לכן הנני מרשה לעצמי בתור חבר וותיק, לכתוב לך מספר מילים. כי הרי למדתי ממך רבות. בדמיוני הפורה משחק אתה תפקיד נכבד, כדגם של חסיד מסור ונתון שהאיר רבות את דרכי העקלקלות. לכן כמים פנים אל פנים, גם כשהדמיון בין שתי הפנים אינו רב ביותר, בכל זאת מנסה אני לכתוב את אשר עלה בהרהורי ליבי, ובודאי תדון אותי לכף זכות.

זה 19 חודש בו נמצא כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א במצבו הנוכחי. במשך כל תקופה זו לא יצאה ממנו שום הוראה, לא הוראה כללית ולא הוראות פרטיות, מחוץ לתשובות בנענוע ראשו הק' על שאלות יזומות.

במשך חודשים עברה הנהגת חב"ד כל מיני תהפוכות, חלקם ידועים לך וחלקם בודאי אינם ידועים לך. נוסף לכך מסתובבים שלוחים וחסידים במצבים שאינני רוצה לפרטם כאן, ובודאי גם זה לא ידוע לך, כי המצב בארץ בשטח זה טוב יותר, וד"ל.

נשאלת כאן השאלה, (ואתבטא כאן קצת בגסות רק כדי לחדד את השאלה), היכן האחריות של מנהיג חב"ד? הרי כל רב עיר או מנהל מפעל או אפילו גבר בעל משפחה, היה מזמן נותן הוראות בקשר להמשך ההפעלה של המוסד או המפעל או בקשר לקביעת מנהיגות זמנית.

הרי יש כאן ענין של אחריות עצומה ומפעל עצום שנבנה במשך שנים רבות והושקע בו כל כך הרבה, ואיך במשך תקופה של 19 חודש לא היתה שום תגובה מה עלינו לעשות?..

כמובן וגם פשוט, גם אדם בשר ודם רגיל היה מוצא שעת כושר להביע את עצמו בעניינים חיוניים ביותר, ואילו מנהיגנו שהוא שיא השלמות של מין האנושי, כדברי הרמב"ם בהקדמתו לפיה"מ, שתמיד במקרים דומים הטיפ לאחריות ולפעילות, (לחסיד האדמו"ר מגור דרש שידרשו מרבה לומר חסידות גם כאשר שכב ללא הכרה),

**לשנת תש"ח ניבאו
קץ, אך היה שם
ויכוח אם להכניס
את שם ה' במגילת
העצמאות, לאחר
פשרה הכניסו
משפט סתמי
"צור ישראל"
שיש לפרשו לכאן
ולכאן וכולם יצאו
מרוצים. מי שלא
יצא מרוצה זה הרבי
והקב"ה, והגאולה
נדחתה לעוד 40
שנה. את בואו של
המשיח עצרו גם
צדיקים גדולים כמו
תלמידי האריז"ל,
ומה אנן נענה
אבתריהו?**

אך מעשה שטן הצליח (לרגע קט). קם וויכוח בין החסידים איך לגלות את המשיח. וכמובן שכשזה אומר כך הרי תפקידו של השטן לדחוף את השני לכיוון אחר, עד אשר נדחפו לגמרי מעשייה בענין המשיח, וכל המרץ הלך רק בלהכפיש ברבים את הדעה של קבוצה המנוגדת.

באותה תקופה נכח כאן הרב ברנהרד מדרום אפריקה, הוא שאל את מלכנו משיחנו אם לצאת בפרסום בדרום אפריקה שהרבי הוא המשיח, תשובת הרבי היתה: "תלוי בתנאי המקום, ועל חב"ד שעל אתר להחליט".

במקום שהרבי יגיד על עצם הרעיון "מופרך לגמרי" במיוחד ששואל זאת לא חסיד ותמים, בכל זאת הרבי עונה שתלוי בתנאי המקום, על אף שידוע לו שתנאי מקום זה איננו כפר חב"ד, ובכל זאת נותן הרבי אפשריות לצאת בדרום אפריקה בתעמולה שהרבי הוא המשיח.

זאת אומרת שכיום העבודה שלנו לגלות את המשיח. אותה עבודה שמחכים עליה מאז גילה הבעש"ט את תורת החסידות, ומאז חורבן בית המקדש, ויותר מזה אלפיים שנה לפני בריאת העולם. ובשביל זה, השליך מלך המשיח את חייו מנגד, ובכל זאת מצטעצעים אנו היום בבדיחות השבוע...

עיקר העבודה של שליח היום הוא לגלות את המשיח. אין זה אומר שעליו להפסיק עם המבצעים, אלא להיפך - דרך המבצעים להכניס את המשיח בגדול. שני שלוחים כאן הוכיחו זאת בצורה מוחשית ביותר: זלמן ליברוב מנהל את בית חב"ד פלטבוש, ויהודה פרידמן מנהל את בית חב"ד קנרסי, שני מקומות שאני קרוב אליהם. בשניהם עוסקים בכל המרץ במבצעים ובבעלי תשובה, אך המוטיב המרכזי הוא משיח. הם עושים זאת ללא שום בושות, וקוצרים בזה הצלחות רבות עם כספים רבים כפשוטו.

ענין של שלמות העם ושלמות הארץ היתה מלחמתו של משיח לפני שתי עשרות שנים. כיום לא זו המלחמה העיקרית שלו. הוא גם לא דיבר על כך שנים רבות, ואכמ"ל. זה לא אומר שיש להזניח ח"ו את הפעילות בנושאים אלה, אלא שעיקר העיסוק צריך להיות גילוי המשיח, ולא להפך ח"ו ור"ל...

לשנת תש"ח ניבאו קץ, אך היה שם ויכוח אם להכניס את שם ה' במגילת העצמאות, לאחר פשרה הכניסו משפט סתמי "צור ישראל" שיש לפרשו לכאן ולכאן וכולם יצאו מרוצים. מי שלא יצא מרוצה זה הרבי והקב"ה, והגאולה נדחתה לעוד 40 שנה. את בואו של המשיח עצרו גם צדיקים גדולים כמו תלמידי האריז"ל, ומה אנן נענה אבתריהו?

מה שווה היום המאבק על שלמות הארץ ללא שמו של המשיח? גם כאשר עושים פשרה ומכניסים מספר מילים מאד סתמיות על המשיח, מילים שהיו מתאימים לשימוש לפני עשרות בשנים...

בשלמות הארץ עוסקים 'צומת', 'התחיה' ועוד גופים - ללא שמו של המשיח, ובוזה עוסק גם... כמובן ללא שמו של משיח ר"ל, אך השוני ממפלגות אלה הוא בפשרה של קצת יותר אידשקייט ועם קצת נוסטלגיה מהעבר המפואר שהיה לנו פעם...

מי ביקש מיידכם רמוס חצריי, כאשר את העיקר השמטתם ואינכם חיים כלל עם רוח הזמן אותו דרש מלכנו משיחנו?

מה אני ומי אני שאכתוב לך על כך, קוטנך עבה ממותני. אך בכל זאת מרשה אני לכתוב לך מתוך תקווה שתזכור לי חסד נעורים, למען הידידות החזקה שבינינו...אני מרשה לי לכתוב את העולה על רוחי, ואתה עם כישוריך הנעלים תוכל לסווגם ולנפצם או לעשות בהם שימוש.

**יחי אדוננו מורנו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד**

כתיבה וחתימה טובה
ידידך
משה סלונים.

חסיד, מה לך נרדמ...?

אפילו בעת ההתוועדות עם הרבי - רגעי השיא בחיי כל חסיד, גברה העייפות ונפלה התרדמה על חלק מקהל החסידים... • בהמשך לכתבה שהופיעה בגיליון הקודם, נלקטו כאן פנינים נוספים ומרתקים אודות יחסו של הרבי לתופעת השינה, משמעותה והשלכותיה • קול זעקתו של הרבי קורא לנו כיום, להתעורר בחיות מחודשת לעבודתנו: קבלת פני משיח.

כתבה שניה בסדרה

לא רק עונג רוחני לנפש האלוקית, המרווה את צמאונה בדברי אלוקים חיים המפכים וזורמים בשצף קצף כמעין המתגבר - בתורתו של הרבי, כמים שאין להם סוף. אלא גם תענוג גשמי כפשוטו, לנפש הבהמית, המתמוגגת אף היא מהנאה אינסופית של 'כיף חיים', ובלשון השגור תדיר בפי הרבי "תורת חיים, כפשוטם - חיים טובים ומאושרים בעולם הזה הגשמי".

את מהלך התוועדויות הרבי - היטיב לתאר בזמנו הת' מענדי קפלן (ברא"ל), בקטע מיוחד משירו המרגש: "ויהי רצון", ועוד והוא העיקר \ כנתינתם מסיני מאירים הקולות \ ואלפי האוזניים קטנות כגדולות \ כאפרכסת כריות, כל הגה לקלוט \ והשיחות רודפות שיחות \ גדושות הן כולן בשפע ברכות

"בשביל מעמד כזה [ההתוועדות עם הרבי] אנחנו חיים", אומר הרב בנימין קליין, משמש חביב בעל עיניים עצובות. "האם אתה יכול להציע משהו מעולה יותר?" במילים אלו נחתמה כתבת השער על הרבי מלך המשיח שליט"א, תחת הכותרת "הנביא מקראון הייטס", אותה פרסם מ'סקפטור בעיתון ה'ניו יורק טיימס' בי"א ניסן תשנ"ב.

ואכן, כה יעידו על מאורע זה, כל מי שנכח בו וזכה להתבשם מאווירת שעות הפארבריינגען עם הרבי, מבלי הבדל בין תאריך למשנהו ובין שנה לחברתה. על עצם הנוכחות בזמן נעלה זה, עת בה נרגש גילוי אלוקות ממשי, במחיצת העומד בין ה' ובינינו ושכינה מדברת מתוך גרונו - יסכימו כל החסידים פה אחד, כי זו הייתה שעתם היפה ביותר.

גם אלו
שקורא
"אנ"ש"
השתתפו
ומבלי
התעוררות
מצידי [והוא
בדוגמת
כשבא גוי
להתוועדות,
אין אף אחד
מאנ"ש ישן]."

\ וביניהן שירה וזמרה \ והרבי מעודד, על פניו
נהרה \ "בנערנו ובזקנינו", "תיכף ומיד ממש"
\ הרבי מסיים את אמרי הבינה \ ושוב הציבור
פוצח בנגינה \ והרבי מכריז על ברכה אחרונה.

וממבט עין חיצונית - תיעד זאת העיתונאי יאיר
לפיד בכתבתו על הרבי במוסף 'מעריב', אייר
תשמ"ז: "בהתוועדויות המפורסמות של חסידי
חב"ד, נואם בפניהם הרבי במשך שעות, מצטט
מהמקורות, מרש"י, מהרמב"ם, הכל מהזכרון.
על שולחן העץ הארוך שלפניו אין אפילו פיסת
נייר.

מידי פעם הוא מפסיק את ההרצאה ופורץ
בשירה יחד עם החסידים. מוחא כפיים במרץ.
בהפסקות השירה הללו יושבים בקהל "הזוכרים",
קבוצת חסידים שתפקידם לשנן את דברי הרבי,
ומחלקים ביניהם את דבריו. כל אחד זוכר קטע
- ובצאת השבת הם כותבים הכל. התוועדויות
מיוחדות משודרות ישירות במערכת התקשורת
הבינלאומית של חב"ד לכל הקהילות בעולם,
לאחרונה גם בטלוויזיה."

באותה כתבה, תיאר לפיד גם את ההנהגה
שנתפסה בעיניו כ'פולחן אישיות' אליו 'נגררו'
החסידים: "בסיום 'ההתוועדויות' של הרבי,
למשל, אחרי שישבו איתו באותו אולם ארבע,
חמש ושש שעות, הם יוצאים החוצה ומצטופפים
ליד דלת המוסך כדי לראות אותו במשך עוד
כמה שניות כשהוא נכנס למכוניתו. "אחרי-כן

הם רצים אחרי האוטו עד לרמזור כדי שאם יהיה
במקרה אור אדום - יזכו להצצה נוספת בפניו".

בין כך ובין כך, עבור כולם היתה זו חוויה
מופלאה ומיוחדת במינה, אשר אין בעולם הזה
שום דבר שישווה או ידמה לה. אך למרבה
הפלא, גם באותה "שעה של קורת רוח" - נמצאו
בין המשתתפים כאלה שהעייפות גברה עליהם
והתרדמה נפלה עליהם, וכבני ישראל לקראת
מתן תורה - בדיוק אז, ברגעי השיא - הם מצאו
את הזמן לשקוע לתוך שינה...

...

באינספור הזדמנויות במהלך ההתוועדויות,
התייחס הרבי לתופעה מביכה זו, פעמים בכאב
או באירוניה גלויה ופעמים בבת-שחוק ועל דרך
הצחות ("כ"ק אדמו"ר שליט"א חיך ואמר...").
כדרכו בקודש, פעמים רבות הוסיף הרבי
'לימוד זכות' על הנרדמים, או לחילופין 'הסביר'
כביכול, את סיבותיהם ותיאר את הלך מחשבתם
והרהוריהם...

אך לא מעט פעמים - בהתוועדויות או במענות
בכתב ובעל-פה, התייחס לכך הרבי וקושר זאת
בקשר הדוק ובגזירה שווה - לחוסר ההתעניינות
ואי-אכפתיות כללית של החסידים לדברים
הנאמרים בעת ההתוועדות, לחלישות בלימוד
שיחותיו והאדישות המופגנת לנוכח הוראותיו
ובקשותיו של הרבי - שאינן מיושמות ומתבצעות
בפועל.

כה יעידו על מאורע
זה, כל מי שנכח
בו וזכה להתבשם
מאווירת שעות
הפארבריינגען עם
הרבי, מבלי הבל
בין תאריך למשנהו
ובין שנה לחברתה.
על עצם הנוכחות
בזמן נעלה זה,
עת בה נרגש גילוי
אלוקות ממשי,
במחיצת העומד בין
ה' ובינינו ושכינה
מדברת מתוך
גרונו - יסכימו כל
החסידים פה אחד,
כי זו הייתה שעתם
היפה ביותר.

ופלוני מוצא "אמתלא" - אמת לא - שאין
הדברים מכוונים אליו...

באותה שנה בש"פ ויקרא, תיאר הרבי את יחס
החסידים לשיחותיו והתוועדויותיו במילים
מבהילות: "...יש שמסתפקים בקריאת הדברים
בעלמא, בין שתיית כוס מיץ ("דזשוס") אחת
לחברתה... ובאופן שמביט לרגע בעמוד זה,
וברגע שלאח"ז מביט כבר בעמוד השני, ולא
באופן של לימוד...". ובהמשך חייך ואמר כי
"יש כאלו שמביטים על השעון ומצפים לסיום
ההתוועדות..."

ישנים בשעה שמנגנים ניגון הבעש"ט

בש"פ במדבר תשכ"ז אמר הרבי בבית-שחוק:
"ולאלו שישנים עתה - הצעתי שילכו מחר
להרישום של ה"קאנווענשאן" של נשי חב"ד,
ויראו שיושבות כו"כ נשים, כן תירבנה,
שעובדות כו"כ שעות מבלי להירדם לרגע,
וילמדו מהן. ויה"ר שלא יצטרכו האנשים ללמוד
מהנשים, אלא ישנו הנהגתם כו', ועד שהנשים
יוכלו ללמוד מהם".

שבועיים לאחר מכן, בש"פ בהעלותך אמר
הרבי בתור 'מאמר המוסגר': "ש'אנשים
פשוטים' אינם אלו שישנים בשעה שמדברים
דברי תורה, ובשעה שמנגנים ניגון הבעש"ט
- שעי"ז מתקשרים עם בעל הניגון - מדברים
דברים בטלים [הם לא יכולים למצוא זמן אחר
במשך כל המעט-לעת לדבר דברים בטלים,
מלבד הזמן שמנגנים ניגון הבעש"ט...], ובאופן
שמבטל לא רק את עצמו ואת חבריו שמדבר
עמו, אלא גם את היושבים מלפניו ומלאחריו,
מימינו ומשמאלו".

בש"פ מסעי באותה שנה, אמר הרבי: "כאשר
מבארים ענין ברמב"ם או בפירוש רש"י על
התורה - ישן הוא... אבל לטייל ברחוב ולקרוא
עיתון - יש לו כח!..."

"צמאה נפש אנ"ש והעולם כולו ללקוטי שיחות"

בכמה הזדמנויות במהלך השנים, הביע הרבי
את אכזבתו ועגמת נפשו מהנהגת החסידים
בתחומים שונים ומחוסר העשייה שלהם
בעבודות ובתפקידים הנדרשים מהם. פעמים
שנאמרו הדברים בהתוועדות או שיחה פומבית
ופעמים במכתביו לאנשים ולמוסדות.

להלן יובאו מענות ודברים נוספים מטענות
ומענות הרבי על החסידים - אותם הביע הרבי
בפני ר' זלמן גוראריה - שהעבירם אל כללות
עדת החסידים:

דבריו אלו של הרבי, היו קשים כגידים וזעזעו
את החסידים בחריפותם. במקרים מסויימים,
הם אף הצליחו להוציא את החסידים משלוותם
ולבקוע את חומת האדישות כלפי הוראה
ספציפית של הרבי בנושא העומד על הפרק, או
להתעוררות כללית לקיום רצונו הקדוש.

מחובתנו להדגיש ולהבהיר מראש: לא למטרת
תיעוד היסטורי או התרפקות נוסטלגית באנו
בדברים אלו, אלא למען התעוררות עכשווית
מחודשת מתרדמתנו הנוכחית - למען ביצוע
התפקיד שמטיל עלינו הרבי כעת "השליחות
היחידה והעיקרית": הכנת העולם לקבלת פני
משיח צדקנו, הפצת בשורת הגאולה ופרסום
זהות הגואל לכל אנשי הדור.

הורגלו לישון דוקא באמצע אמירת דא"ח...

בהתוועדות מוצש"ק פ' בשלה, י"א שבט תשכ"ד
אמר הרבי: "...וכמו שעשה רבא לתלמידיו שאמר
לפניהם מילתא דבדיחותא תחלה ובדחי רבנן.
ועד"ז מצינו בנוגע לרבי עקיבא, ש"ה' יושב
ודורש, והצבור מתנמנם ביקש לעורר, אמר...

[כ"ק אדמור שליט"א חייך, ואמר:] דרך אגב,
הרי זה מקור בתורה לעובדה שישנים בעת
שמיעת דברי תורה... שכך ה' כבר בזמנו של
רבי עקיבא, אשר, "כולהו אליבא דרבי עקיבא"
(שזהו כלל בנוגע לכל תושבע"פ), ולכן הנה גם
התלמידים של אלו ש"אליבא דר"ע" ("כולהו"),
מתנהגים כפי שהתנהגו אלו ששמעו תורה
מר"ע - "הציבור מתנמנם!"

ולהעיר, שגם דבריו של ר"ע שאמר שביקש
לעורר את הציבור הם חלק מתושבע"פ, אלא,
שבערך דברי התורה שאמר לאחריו כן, נחשבים
דברים אלו כמו "מילתא דבדיחותא".

בסיום אותה שנה, בהתוועדות ש"פ תצא, שוב
התייחס לכך הרבי: "...יש אופן עבודה במדידה
והגבלה, שאינה בניגוד לטבע האדם, לפי שאין
רצונו לצאת מטבעו ורגילותו (ולדוגמא: ישנם
כאלה שהורגלו במשך חמישים שנה לישון דוקא
באמצע אמירת דא"ח...) אך שלימות העבודה
היא - למעלה מהטבע והרגילות..."

פלוני מפהק וישן ופלוני מביט לצדדים

במהלך התוועדות ש"פ לך לך תשכ"ה, התבטא
הרבי: "אין זה ענין של "דרוש" או "צחות"; זהו
כאב לב ("א הארץ וויטאג") שמתפרץ סוכ"ס -
בקשר ובשייכות לפרשת השבוע - לאחר חמש
עשרה שנה שמדברים על זה, ו"לא נגע ולא
פגע": פלוני מפהק וישן, ופלוני מביט לצדדים,

במענה חריף מ"ט טבת תשל"ב, כתב לו הרבי:

"...עדיפי מיניה הול"ל במשך 24 שעה לאחר סגירת המארגן זשורנאל' כבר מכרו מכתב עת חדש שלהם ומעצמם (מנהיגם אינו בעיר) ואני - אחרי 24 חודשים שהתחלתי לדבר על דבר השכונה ואיני יודע עד עתה אם הביאו איש א' שיתיישב בהשכונה!

ולא הועיל גם זה שהוכנס באתערותא דלעילא בקופתם 150 אלף דולר במזומן! אלא שבכל אופן מעוררים את... הרחמ"א (?) שיחי' על דבר ההכרח שהוא יתבונן בגודל האחריות והוא יחקור באיזה עיתון היודפס עניין פלוני וכו' וכו'!"

בקטע הבא באותו מענה, משיב הרבי על דבריו של ר' זלמן במכתבו, אשר "צמאה נפש אנ"ש וכל העולם כולו לליקוטי שיחות" - היה זה בתקופה בה הפסיק הרבי את הגהת ה'ליקוטי שיחות'... כותב לו הרבי:

"אפילו בנוגע להליקוטי שיחות שהסבירוני שצמאה נפש אנ"ש וכל העולם כולו - יודעים ברור שאי אפשר כלל בלי הליקוטי שיחות שלומדים בהם וכו'. והנה דוגמא חיה בזה! לפני כמה וכמה שנים נאמר ונרשם אז שיוסף בנערותו לא היה רועה צאן. כשעברו שנים אחדות נדפס הנו"ל, עתה נדפס עוד הפעם ואיש לא שם לב שזהו היפך המפורש בוישב, עד שילד צעיר דארצות הברית שאלני זה בשבוע העבר!

גם אלו שקורא "אנ"ש" השתתפו ומבלי התעוררות מצידו [והוא בדוגמת כשבא גוי להתוועדות, אין אף אחד מאנ"ש ישן]".

לאף אחד לא אכפת מה שמדברים כאן..

בעת כניסתו ל'יחידות' לכבוד יום הולדתו, בראש חודש כסלו תשכ"ז, אמר בפניו הרבי, בין היתר:

"..אף אחד לא מתעניין בשיחות. לאף אחד לא אכפת מה שמדברים. כמו שאמרתי אתמול, חיכיתי משך שנתיים שמאן דהוא ישאל קושיה מסוימת - ואף אחד לא קלט. אף אחד לא שואל, אף אחד לא עורך 'הנחות'. חוץ מגרליצקי אחד, שעורך 'הנחות' ושולח אותם לקצווי תבל, וכולם מסתמכים עליו בלבד. אבל מלבדו איש אינו עושה זאת, ואף אחד לא מסייע בידו. הוא היחיד.

אומרים כאן מאמר של הבעש"ט, של המגיד. נותנים את הכוחות הכי גדולים. ובכל זאת - איש אינו מתעניין בזה. אפילו כשידפיסו את השיחות של שנת תשכ"ה, אף אחד לא

ושנתם ערבה להם...

הוספת הרבי בשולי מכתבו לא' החסידים - ה' שבט תש"כ

ידוע פתגם רבותינו נשיאינו ע"ד "בעה"ב הנחות" איך שזהו דבר המאוס (שמתואר זה ג"כ מוכח, שאין המדובר לשלול דבר שנאסר במפורש), והרי זהו ה"געמיטליכקייט" הידועה, שטבעה כטיט ויון מצולה, שנשקעים ר"ל מטה מטה ["ברשות" התורה - ובמילא על מה יתחרט ויעשה תשובה]. וע"פ השמועה הכי מצערת, כנראה שהוא ו... שי' ועוד - הגיעו "לתכלית" [...] שמחים ב"ה בחלקם ברוחניות (בנגלה, בחסידות בעבודת התפלה וכו'), ומפעולותיהם הכי נמרצות בהפצת המעינות בהנוגע לעצמם, לזולתם ולכל הסביבה. אלא שכיון שעל האדם להיות מהלך משתדלים להוסיף בכל הנוחות דחומר הגוף ועניניו - מתוך שינת הצהרים ושנתם ערבה להם.

האומנם הירידה מאיגרא רמה לבירא עמיקתא - היא בשביל "עלי" זו?

יציץ בהן. בעלי הנגלה לא יביטו כי יש שם דברי חסידות, ובעלי החסידות לא יציצו כי יש שם נגלה...

זה כבר חמש עשרה שנה, ולא נפעל דבר: לא נקבעו מועדים קבועים ללימוד ולשיעורים בבתי הכנסת, אין יוצאים לטובת הפצת המעינות. גורליק נסע מעבר לים - והוא אכן פועל. יש לו פה באמריקה משפחה, בני דודים שאינם עושים דבר. אולי היה צריך לשלוח גם אותם מעבר לים. יש הרבה בעלי-בתים שלא צריכים להישאר פה ועליהם לנסוע. הצעירים לומדים מהמבוגרים ואינם עושים דבר. היחידה שאפשר לסמוך עליהם ולתלות בהם תקוות הם הבחורים שמתייגעים עתה והם באמת יעשו...

כ"ק מו"ח אדמו"ר השאיר לי כאן עבודה. את חלקי אני ממלא. צריך שהחלק האחר יתמלא אף הוא."

המשך בגליון הבא...

"מיסודי הדת לידע שהא-ל מנבא את בני האדם". נביאים רבים העמיד הקב"ה לישראל, אות וסימן להשראת שכינתו על עם ישראל, ליכולת התמידית להעביר מסרים לאנושות. על תיאורו של אלקנה הפותח את ספר שמואל - "ויהי איש אחד מן הרמתיים צופים", דרשו חז"ל "אחד ממאתים צופים שנתנבאו להם לישראל!" "הרבה נביאים עמדו להם לישראל, כפלים כיוצאי מצרים".

אף על פי כן, בידינו ארבעים ושמונה ספרי נביאים בלבד. מתוך כל אותם מאות נביאים שהעבירו לבני ישראל את דברי בורא העולם - רק ארבעים ושמונה נבחרו להיכתב ולהינצח על גבי דפוס. הקריטריון לבחירת נביאים אלו הוא: "נבואה שהוצרכה לדורות - נכתבה, ושלא הוצרכה - לא נכתבה". נביא שמסר הוראות לבני דורו בלבד, אין צורך בהנצחת דבריו לדורות הבאים (מגילה יד, א).

לא לו "דורות" כיוונו חז"ל בדבריהם? בימות המשיח, הם אומרים, יתבטלו ספרי הנביאים והכתובים. רק חמשה חומשי התורה הם אלו שישארו לכל הדורות כולם. הנביאים אם כן, מכילים הוראות דווקא לדורות שלפני ביאת המשיח. מסיפורי הנביאים עלינו ללמוד כיצד לנהוג בתקופה זו, על סף ימות המשיח, וכבר נצטוינו מאת נביא דורנו לחפש ולמצוא כיצד "כל ספרי הנביאים מלאים מדבר זה" של הגאולה, ולחיות בכל נושא וענין את השליחות היחידה של קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש.

ה"פתק" מדוד המלך שסייע למרד אבשלום...

אולם, התום בו הלכו לא הרפה מהתקשרותם לדוד. ברגע בו הכריז אבשלום על רצונו למלוך על ישראל, החלו להתפלל בליבם על נצחונם של דוד, על אף כי היו אנוסים כבר בידי אבשלום.

...

"פתק" מיוחד יש בידינו: "נשיא דורנו מינה כאו"א מישאל דודר זה להיות שלוחו בהפצת התורה והיהדות והפצת המעניות חוצה, עד להבאת הגאולה האמיתית והשלמה". ו"שלוחו של אדם העליון כמותו דהמשלח ממש".

בידינו כוחו של מלך המשיח, איתו עלינו לפעול כדי "להתכונן בעצמו ולהכין את כל בני" במקומו ובעירו וכו' לקבלת פני משיח צדקנו", להשלים את "הדבר היחיד שנותר עתה בעבודת השליחות", לתקן עולם במלכותו של הרבי שליט"א מלך המשיח.

אל לנו להיות כאותם המהדרים בכח מיוחד זה, ומנצלים אותו כדי לנגד להוראותיו הברורות של הרבי שליט"א מלך המשיח. ננצל אותו עד תום להשלים את הנצחון במלחמת בית דוד, להביא את התגלותו המלאה של הרבי שליט"א מלך המשיח לעין כל, שהעולם כולו יכריז: יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

"גם אנשי אבשלום התפללו עבור דוד", אומר הרבי במאמר "פדה בשלום" במלוקט ו'. על כך אמר דוד "פדה בשלום נפשי כי ברבים היו עמדי" - תפילתן של רבים היתה עמדי לעזרני.

מי היו אותם "אנשי אבשלום" שהתפללו עבור דוד, בעוד בגלוי הם ממשיכים לעמוד לצידו של אבשלום? במאמר מציין הרבי לסיפור הנודע של ה"פתק". אותו פתק שנתן דוד המלך לבנו אבשלום, בו נתן לו רשות לקחת איתו שני זקנים שיעשו עבורו כל אשר יבקש מהם.

"אלו שני זקנים תבחר לך, בני?" שאל דוד, ואבשלום בערמתו ביקש כי יכתוב "בסתם" לשני זקנים "מכל עיר ועיר שירצה", והוא כבר יבחר את מי לקחת...

הוא הסתובב עם הפתק בין עיירות ישראל, והראה לזוג זקנים את הפתק מ"גוף כתב יד קדש" של דוד המלך, בו הוא מצוה עליהם להצטרף אליו בכל אשר ידרוש. "ראו מה שכתב לי אבי, אלא בשביל שאני מחבב אתכם הרבה אני מבקש אתכם", אמר בלשון חלקלקה. את הפתק השאיר אצלו, והמשיך איתו בכל העיירות, עד שקיבץ איתו מאתיים ראשי סנהדראות.

הלכו להם האנשים לתומם, כשבליבם רננה על הצטרפותם ל"צבא השלוחים", חיילי בית דוד העומדים למלא את השליחות החשאית אותה הטיל עליהם, באמצעות אבשלום.

שליח הרבי ורב קהילת חב"ד באופקים, ר

בשיחה מאלפת מדבר
הרב הרשקוביץ על
משמעותו של כינוס
השלוחים העולמי על פי
דברי הרבי, ועל **העבודה**
העכשווית הנדרשת
מהשלוחים ומכלל
החסידים ועם ישראל
• **מספר** כיצד מיושמת
שליחות זו בפעילות
בית חב"ד באופקים •
מתריע מפני המגמה
לקרר את האמונה
הטהורה ולהשכיח את
בשורת הגאולה מהדור
הצעיר רח"ל... • **מסכם:**
בכל ה"פרטים" בעבודת
השליחות, עלינו
להחדיר את ה"עיקר" -
ההכנה לקבלת פני הרבי
מלך המשיח.

ישראל גיל

בעידוד יחי'
בבאנקעט
תשנ"ג -
נתן לנו
הרבי
כוחות
להצליח
במשימה!

ב

חודש מנחם-אב תשמ"ה, הגיע הרב הרשקוביץ בשליחות הרבי מלך המשיח שליט"א - אל העיר אופקים. מאז החל לפעול בקרב תושבי העיר בהפצת יהדות וחסידות. עם השנים גדלה והתפתחה הפעילות, נפתחו מוסדות חינוך חב"ד לבנים ולבנות בכל שלי הגיל, בית התבשיל, בית כנסת לקהילה החב"דית שצמחה במקום.

הרב הרשקוביץ נמנה על השלוחים הפועלים בעבודת 'השליחות היחידה' לקבלת פני משיח. הכרזת 'יחי אדוננו' נשמעת בגאון בקהילת חב"ד באופקים ומתנוססת בגאווה בכל פעולותיה ומוסדותיה.

לאחר ההעלם והסתר בג' תמוז תשנ"ד - שמרה אופקים על נאמנותה ואמונתה השלימה ברבי שליט"א שיבוא ויגאלנו בקרוב ממש. באותם ימים הזדרז השליח הפרסם בעיתונות המקומית מודעה בשמו, המבשרת לתושבים כי "נבואת הרבי תתקיים ללא שינוי!". עד היום הזה, מוצב בביתו הכיסא המיוחד עבור הרבי, המחכה להתגלותו הקרובה.

גם את המאורע הטראגי שפקד אותו לפני כמה שנים, בפטירתה של בתו הצעירה ע"ה, מינף הרב הרשקוביץ להמשך העשייה והפעילות - בהקמת מדרשייה לנשים ובנות על שמה ומבצע ארצי לזכותה בו הושם הדגש על האמונה הטהורה עימה 'חיה' בתו - האמונה ב'יחי אדוננו'.

בבחירות העירוניות שהתקיימו בשנה שעברה, נבחר לראשות העיר אחד המתמודדים שביקש קודם לכן את ברכת הרבי באגרות-קודש. מיד עם נצחונו, הגיע לבית הרב הרשקוביץ בתור תודה ואמונה ברורה שברכת הרבי מלך המשיח עזרה לו להיבחר. מוסדות חב"ד בעיר ממשיכים להתרחב ולהתפתח ובניין חדש וגדול, בצורת תבניתו של 'בית משיח - 770' הולך ונבנה בימים אלו.

במהלך השנים, עמד הרב הרשקוביץ על משמר האמונה בבשורת הגאולה והפצתה, ויצא חוצץ נגד ניסיונות לקעקע

ולעקור את אמונת החסידים בדור השביעי. כקול קורא במדבר, הוא זעק על תופעות ושיטות קלוקלות ונאבק בגבורה מול המלעיגים והמקררים.

לפני כמה שנים, הוא אף הוציא מכתב מיוחד לבני קהילתו בו הוא מתריע נגד ניסיונות נואלים לפגוע באמונה ברבי מלך המשיח, ומודיע כי מי שמדבר בשם חב"ד ושותף לניסיונות אלו - אינו מייצג את מוסדות חב"ד באופקים.

לקראת כינוס השלוחים העולמי, ישבנו עמו לשיחה מאלפת אודות עבודת השליחות העכשווית.

...

הרב הרשקוביץ, בעוד זמן קצר, תמריא בדרכך אל הרבי - לקראת אירועי "כינוס השלוחים העולמי" בהם תיטול חלק יחד עם כלל שלוחי הרבי הפזורים בכל רחבי תבל, מהי משמעותו של הכינוס בעיניך?

בראש ובראשונה, משמעותו העכשווית של כינוס זה נקבעה בדברי המשלח, בשיחה האחרונה לעת-עתה ששמענו מהרבי בקשר עם הכינוס, בהתוועדות ש"פ חיי שרה ה'תשנ"ב, (בה זכיתי להשתתף בעצמי ולשמוע במו אוזני את דברי הרבי) בתחילתה הכריז כי תפקידם הנוכחי של השלוחים וה'שער' דרכו עולים כל ענייני השליחות הוא העבודה החדשה: קבלת פני משיח.

מטרת הכינוס, אמר הרבי, "מתבטאת בנקודה זו: להתדבר ביחד ולקבל החלטות טובות על מנת לקיימן בפועל, כיצד לבצע את השליחות המיוחדת של הזמן שלנו: קבלת פני משיח צדקנו" ואנו אין לנו אלא דברי בן עמרם.

שליח שבזיכרוננו חקוקים דבריו אלו של הרבי, לא יחפש מידי שנה לקראת הכינוס, לברר מהו "נושא הכינוס" בשנה זו - כאשר הדבר ברור ומפורש בדברי הרבי, שהטיל עלינו משימה זו, ומאז ועד היום הוא ממתיך לביצועה והשלמתה על ידי חסידיו ושלוחיו.

**שליח שבזיכרוננו
חקוקים דבריו
אלו של הרבי, לא
יחפש מידי שנה
לקראת הכינוס,
לברר מהו "נושא
הכינוס" בשנה זו -
כאשר הדבר ברור
ומפורש בדברי
הרבי, שהטיל
עלינו משימה זו,
ומאז ועד היום הוא
ממתין לביצועה
והשלמתה על ידי
חסידיו ושלוחיו.**

החל משלהי שנת תש"נ ובפרט בשנת תנש"א הכריז הרבי כי אנו נמצאים ב"שנה שמלך המשיח נגלה בה", זאת עקב התגשמותם המדויקת של דברי המדרש המתאר את מה שיתחולל בעולם בשנה זו - בסערת אירועי מלחמת המפרץ. בשיחות אותה תקופה חזר הרבי שוב ושוב על דברי המדרש, בהדגישו את הכרות מלך המשיח 'הגיע זמן גאולתכם' הנשמעת בתקופה זו.

בכ"ח ניסן זעק הרבי כי "אני את שלי עשיתי ומכאן להבא עשו אתם כל אשר ביכולתכם". שיחה זו גרמה לחסידים לקלוט כי הרבי דורש מאיתנו - העם, את הפעולה שאין ביכולתו של המלך לעשות... מיד לאחר מכן נחתם ה'פסק דין' הידוע כי הרבי הוא מלך המשיח והחלה הפעילות לקבלת מלכותו של הרבי - שהגביל עליה בעידוד ובשביעות רצון. הביטויים המיוחדים בשיחות, הלכו וגברו, התבהרו והאירו את הדרך.

לקראת סוף השנה, בש"פ שופטים תבע הרבי לפרסם לכל אנשי הדור את נבואתו העיקרית 'הנה זה משיח בא' והודיע כי כעת, אחרי שזכינו שנשיא דורנו התגלה כמשיח בכל התוקף - זהו הזמן ל"ימלא שחוק פינו ולשונו רינה". אכן היתה זו השנה בה התגלה הרבי כמלך המשיח, וכפי שהרבה הרבי לציין כי "משיח מנחם שמו".

שנת תשנ"ב נפתחה גם היא בסערת גילוי המשיח ובמילים מיוחדות ומפורשות מפי הרבי בנושא זה. ה'פצצה' הגדולה שהוטלה על החסידים ימים ספורים לפני כינוס השלוחים - היה הקונטרס 'בית רבינו שבבבל' המבאר כי 770 הוא מקומו של

כמובן, כולנו נהנים גם מהמפגש המרגש עם חברינו השלוחים מרחבי העולם, שיחות-רעים מלבבות והתוועדויות חסידיות שבת אחים גם יחד, לצד סדנאות, כנסים ודיונים חשובים למינוף והגברת הפעילות ולייעול הדרכים והאמצעים לביצוע השליחות, אך עלינו לזכור תמיד את מטרת ותכלית השליחות - למענה נועדו כלי-העזר הללו.

מהי באמת מטרת ותכלית השליחות, לכאורה זוהי אותה משימה שעל ביצועה עמלו השלוחים כל השנים, רק בתוספת דגש על היעד הסופי של הבאת הגאולה, האם באמת יש כאן עבודה חדשה?

בוודאי! וכי לחינם מודיע הרבי לשלוחיו הודעה כה דרמטית, כי הם סיימו את השליחות הקודמת וישנה עבודה חדשה? הרי לא ייתכן לומר שהכוונה להמשך העבודה כרגיל בעשיית מצוות ומעשים טובים לזירוז הגאולה וביאת המשיח, שהרי בכך אין כל חידוש, ומאי קא-משמע-לן?

הרי כל מטרת השליחות של הפצת המעיינות חוצה היא להביא לקאתי מר, מלבד זאת שתמיד הייתה עבודתם של עם ישראל "להביא לימות המשיח" ובוודאי אם נוסיף לכך את שנות נשיאותו של הרבי, שכבר במאמר הראשון ב'באתי לגני' מבהיר את תפקיד דורנו להוריד את השכינה למטה בארץ - לגמור את המשכת השכינה ולהביא גאולה בדור השביעי.

בפרט בשנות המ"מים שכבר מתחילתם עוסק הרבי בשטורעם גדול ב"ווי וואנט משיח נאו" וזעקת "עד מתי" ומעורר שוב ושוב על תביעת הגאולה ועל ביאת המשיח וכו', כבר מאז, הודגש עניין הגאולה והמשיח יותר ויותר וכל העבודה של החסידים והשלוחים הייתה כדי להביא את המשיח, כפי שכולנו זוכרים.

מוכרחים לומר שעבודה זו היא עבודה חדשה - כפי שהרבי עצמו מדגיש שהיא באה כתוצאה מהמצב החדש והתקופה המיוחדת אליה נכנסנו בשנה האחרונה, ברור לכל כי עבודה זו מגיעה על רקע התגלות מלך המשיח ובשורת הגאולה שהתרחשה ונאמרה בשנת ה'תנש"א-ב.

ומה בעצם קרה באותה תקופה, אילו מאורעות התרחשו בשנה זו, שלא קרו לפני כן מעולם?

כנראה שלפעמים יש צורך ב'דחיפה' מלמעלה, כדי לקחת ברצינות את דברי הרבי המפורשים בשיחות נ"א נ"ב ולהורידם לחיי היום יום" אומר הרב הרשקוביץ ומספר בהתרגשות רבה על המאורע המיוחד שגרם לו ולמשפחתו ולקהילת חב"ד באופקים - להתעורר ולהיכנס ללהט האמונה והעשייה בעניני משיח והפצת בשורת הגאולה.

הסיפור התרחש לפני כעשרים שנה. ביום מן הימים נודע לו כי אחד מידידיו השלוחים אינו חש בטוב וישנו חשש שהתגלתה אצלו מחלה קשה רח"ל. מיד הוא יצר עמו קשר, ולמחרת הצטרף אליו לנסיעתו למכון פרטי בדרום הארץ על-מנת לקבל את הצילומים הרפואיים, משם המשיך לתל-אביב כדי להתייעץ בנושא עם פרופסר גדול בתחום.

כשיצאנו ממנו, בדרכנו לחניון בו המתין לנו הרכב, התחלנו לדבר על המצב, והוא סיפר בשיברון לב כמה זה חמור... בעודנו הולכים לכיוון רכבנו, הגיח לפתע אדם רכוב על אופנוע שעצר לידינו, והחל לזעוק לעברנו בקול רם "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד".

בעודנו המומים מההפתעה, הוא ממשיך ואומר לנו "מה אתם מודאגים?! יש לנו רבי חי וקיים, ואין לנו ממה לחשוש..." עמדתו שם יחד עם ידידי השליח, בהלם מוחלט, ופנינו אל האיש (שכלל לא היה נראה כאחד מאנ"ש) וניסינו לשאול אותו מי הוא ומאיפה הוא ומה הקשר שלו לרבי ולחב"ד? אבל הוא התחמק ורק אמר שמדי פעם יוצא לו להיות בניו-יורק ולהגיע ל-770... עוד הספקנו לציין בפניו את ההשגחה-פרטית המופלאה, שהתעכבנו בדרכנו מבית הרפואה לחניון - רק כדי לפגוש בו שיעודד את רוחנו, יוציא אותנו מנמיכות הרוח ויזכיר לנו שיש רבי בעולם ואין מה לדאוג.

מרגע זה ואילך, התחזקנו יחד, אנוכי וידידי השליח - באמונה ברבי מלך המשיח וב"יחי אדוננו" והרגשנו כי קיבלנו אות מלמעלה שבאמונה ובשמחה הכל יסתדר בעז"ה. ואכן, הניסים הגיעו בשרשרת מופלאה, מיד בימים הסמוכים, כאשר הרופא התקשה לעכל כיצד לא הייתה פגיעה והתפשטות מסוכנת של המחלה. כמובן סיפרנו גם לרופא על כוחו של הרבי שישמור וירפא את שליחו הנאמן...

הרופא מצידו הגיב ואמר שאם השליח אכן ייצא לחלוטין מכל העניין תוך ימים ספורים, יהיה זה "נס גדול מידי" אך למרבה פליאתו, כעבור כמה ימים הוא אכן נוכח לראות בניסיון של הרבי ובקיצה של הבעייה והמחלה... כשהתקשר למסור את התוצאות לשליח הוא כמובן פתח בהכרזת "יחי אדוננו" נרגשת. מאז ועד היום, שנינו פועלים מתוך בריאות ומרץ, בחיות מיוחדת בעניני משיח וגאולה.

המשיח בזמן הגלות וזהו 'גג בית המקדש' ממנו הוא מבשר על הגאולה. בהערה 92 בקונטרס כותב הרבי במפורש כי 770 בגימטריה 'בית משיח'. אז גם מי שניסה בכוח להיאחז בספקותיו אם הרבי מכריז על עצמו כמשיח, כבר לא יכל עוד...

הבה ניגש לדברי הרבי בשיחת כינוס השלוחים תשנ"ב, בה הודיע לשלוחים כי עבודתם הקודמת, להפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה - הסתיימה בהצלחה, מהי משמעותה של העבודה החדשה אותה הטיל עלינו הרבי "להכין את העולם לקבלת פני משיח צדקנו"?

כאן חשוב להבהיר ולהזכיר כי באות י"ג בשיחה, בה מבאר הרבי את החידוש המיוחד של הכינוס בשנה זו אחרי שהשלוחים כבר סיימו את השליחות, אך מכיון שנמצאים עדיין בגלות, אומר הרבי כי "...עדיין נשאר משהו לעשות כדי להביא את הגאולה בפועל".

ובנקודה זו, מקדים הרבי את הקטע המפורסם "והוא, ע"פ הידוע..." בו הוא מפרט שלב אחר שלב, שבכל דור יש משיח ואם יזכה הדור הוא יישלח לגאול את ישראל, ובהתאם להודעת הרבי הריי"צ שסיימו את כל העבודה - מובן שהמשיח שבדור - נשיא דורנו - נשלח כבר לגאול את ישראל (כמשה רבינו שנשלח להוציא את העם ממצרים).

רק אחרי הקדמת קטע זה - חותם הרבי את הטלת השליחות: "ומזה מובן, שהדבר היחיד שנשאר עכשיו בעבודת השליחות, הוא: לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש, כדי שיוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את כל ישראל מהגלות".

ממהלך זה עולה ההבנה כי הרבי מדגיש את זהותו של המשיח. כלומר, לא סתם 'קבלת פני משיח' שלא יודעים מיהו, אלא קבלת פניו של אותו א' מזרע דוד, נשיא דורנו, אשר נשלח כבר לגאול את ישראל. אחרי הבהרת נקודה זו נוכל להבין היטב את משמעותה של עבודת השליחות החדשה הכנת העולם לקבלת פני משיח, תוך התמקדות בזהותו.

אז מה עכשיו? זהו, על השלוחים להפסיק את כל פעילותם השוטפת בבית חב"ד בהפצת יהדות וחסידות ובעשרת מבצעי הרבי - ולעבור לעסוק מבוקר עד ערב בהפצת בשורת הגאולה ופרסום זהות הגואל?

מה פתאום להפסיק? בוודאי מחובתנו לשים עניין זה בראש סדר יומנו ולעסוק בו בנושא מרכזי בפעילותנו. אבל כמובן שעלינו להמשיך גם בכל שאר הפעולות הקודמות, רק עלינו לזכור על כל צעד ושעל את תפקידנו החדש והעיקרי כעת, ולהחדיר את ה"עיקר" - ההכנה לקבלת פני הרבי מלך המשיח, בכל ה"פרטים" - עשרת המבצעים והפצת יהדות וחסידות.

ועבודה זו מוטלת רק על כתפיהם של השלוחים ומנהלי בתי חב"ד? היכן מקומו של החסיד הבודד או היהודי הפשוט, במערכה הגורלית הזו?

גם התשובה לשאלתך, נענית מאליה מגוף השיחה - בסיומה של אות י"ד בה קובע הרבי: "והיות שזוהי העבודה בזמן הזה, הרי מובן שזה שייך לכל אחד ואחד מישראל, בלי יוצא מן הכלל". כאשר מבינים כי בזמננו קבלת פני משיח היא ה'שער'

דרכו עולים כעת כל ענייני עבודת ה' - ברור כי מחובתו של כל יהודי ליטול חלק בתפקיד.

...

בשלב זה, נסגור לרגע את "ספר השיחות" ונעבור לראות כיצד עובדים הדברים בשטח: אין זה סוד כי ישנם כמה וכמה מבין החסידים והשלוחים, שקשה להם לקבל חידוש כה גדול ועדיין לא הצליחו לעכל כי העבודה עליה עמלו עשרות בשנים (בה הם ממשיכים עד עצם היום הזה...) הסתיימה לפני למעלה משני עשורים, ואילו העבודה החדשה עודנה מחכה לביצועה במקום שליחותם...

אכן, המצב אינו פשוט והניסיון גדול מאד, ומאיתנו שזכינו להכיר ולדעת את דברי הרבי - נדרש גם הענין של "איש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק" - לעורר את אחינו השלוחים, לפקוח את עיניהם ולעודדם לביצוע העבודה העכשווית אותה תובע מהם הרבי.

מתפקידנו להזכיר להם כי שם "חב"ד" ופעילותה שייכת לרבי בלבד, הוא ורק הוא קובע בה ומנהלה כרצון קודשו, וכאשר הרבי דורש לעסוק בעבודה לקבלת פני משיח - לא יתכן מצב בו חסיד ושליח מפנה את גבו למשלח ומתעלם ממנה, או ח"ו אף מתנגד ומפריע רח"ל, לשליחות שהוטלה עליו...

נדמיין לעצמנו כי אחרי החידוש שהנהיג הרבי בחב"ד החל מפורים תשל"ו, שכל נער חב"די לקראת הגיעו לגיל מצוות יתחיל להניח יחד עם תפילין דרש"י גם תפילין דר"ת - היה מגיע חסיד שהחליט כי הוא אינו 'מתחבר' לחידוש זה ולא מוכן להתחיל לנהוג בהתאם לכך, הוא מסתפק בשיחותיו ודרישותיו של הרבי שנאמרו עד לאותו זמן ורק לפיהם ינהג ואותם יקיים, ללא 'חידוש' זה - הרי ברור כי לא יעלה על הדעת להיות 'חסיד' בצורה כזו, ואדם שיאמר כך שרוי בבעיה רצינית ביותר... ובדיוק כך ויותר מכך - בענין העיקרי שתובע הרבי כיום, קבלת פני משיח!

כשם שכל הענינים שגילה הרבי בדור השביעי הינם חלק בלתי נפרד מחסידות חב"ד והוראותיו של הרבי מכל השנים הינם דרישת-סף מכל חסיד ושליח באשר הוא - כך גם חידושי התקופה של שנות תנש"א ותשנ"ב והוראות הרבי בשיחות שנים אלו. ברור ופשוט כי האמונה והפרסום שהרבי הוא מלך המשיח

שיבוא ויגאלנו בקרוב ממש - זהו נושא עיקרי ומרכזי בחסידות חב"ד כיום.

האם הבעיות והקשיים בנושא זה הינם רק ענין של חוסר בהסברת והבהרת רצון הרבי לשלוחים, או שישנם כאלו הלוחמים בכוונה נגד הפעילות לקבלת פני משיח ומנסים 'להכעיס' להוריד את נושא המשיח מסדר היום? ובאם כן, כיצד עלינו להתמודד עם התופעה?

כמובן שרובם ככולם של החסידים והשלוחים מאמינים לרבי וכל חפצם ורצונם הוא רק לגרום לו נחת ולקיים את רצונו הקדוש. חלק מהם לא נצרכו אלא להסברה מתאימה ולקירובם לדרך האמת - להראות להם את האור כי טוב, בשיחותיו של הרבי ולחזקם ולעודדם להיות נאמנים ולבצע את השליחות שהוטלה עליהם.

אך לצערנו הגדול, ישנם כמה אנשים בודדים מאחינו בשרנו החב"דניקים, שחושך הגלות גבר עליהם כל כך עד שהם חושבים כי כדי "להציל את חב"ד" כביכול, צריך למחוק את אמונת החסידים ברבי כמלך המשיח ולהשכיח מן הלב את בשורת הגאולה של הרבי, רח"ל.

נגד מגמה זו עלינו להתאחד ולשנס מותניים, לטכס עצה כיצד לעמוד מול סכנה זו, ולא רק למנוע מהם מלהשיג את מטרותם - להשכיח ח"ו מהדור הצעיר את "יחי אדוננו" ובשורת הגאולה, אלא אדרבה "כאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ" - ללמד ולהנחיל להם זאת בבחינת "טופח על מנת להטפח" - באופן שיבעיר אותם מבפנים לצאת ולפרסם ולכבוש את העולם כולו במלכותו של הרבי מלך המשיח!

**מתפקידנו להזכיר
כי שם "חב"ד"
ופעילותה שייכת
לרבי בלבד, הוא
ורק הוא קובע
בה ומנהלה כרצון
קודשו, וכאשר
הרבי דורש לעסוק
בעבודה לקבלת
פני משיח - לא
יתכן מצב בו חסיד
ושליח מפנה את גבו
למשלח ומתעלם
ממנה, או ח"ו אף
מתנגד ומפריע
רח"ל, לשליחות
שהוטלה עליו...**

הונהגה תלבושת וכיפה אחידה (ללא כיתובים) לכל הילדים. כולם הקפידו לבוא לבית הספר בתלבושת זו, כולל ילדי שיחיו שלבשו את כיפת בית הספר, כאשר מיד בהגיעם הביתה אחר הצהריים - הם החליפו כמובן לכיפת 'יחי אדוננו'.

והי היום ובבית הספר נערכה קבלת פנים לכבודו של אחד מחשובי התורמים שתמך וסייע רבות להקמת המוסדות והתפתחותם. הילדים יצאו לקראתו לשערי בית הספר, כשכולם עומדים בסדר מופתי ובתלבושת אחידה.

פתאום שמתי לב, בין ראשי הילדים לכיפת 'יחי אדוננו' אחת הבולטת לעין משאר הכיפות הכחולות. לא הייתי צריך להתקרב ולראות, כדי להבין כי זו הכיפה החבושה לראשו של בני שימי שיחי' (שכיום הינו כבר 'תמים' ב-770).

אותו תורם, שעזר מאד למוסדות בסכומים גדולים, לא כל כך אהב (בלשון המעטה...) את הקו של 'יחי אדוננו'... כמובן לרגע לא עלה בדעתי ח"ו להוריד או להסתר מפניו את שלטי 'יחי אדוננו' המתנוססים בגאווה בבית ספרנו.

אבל אז, בעת בה עמדו כל הילדים בתלבושת אחידה ורק בני בלט בכיפת ה'יחי' על ראשו, עלתה לי מחשבה לרגע, שמא יפרש זאת הנדיב כ"התגרות" מצדי, וניסיון "להוציא לו את העיניים" כביכול...

אך מיד דחיתי מחשבה זו, באומרי לעצמי כי הדבר לא נעשה בכוונה, אלא פשוט רעייתי תחי' שכחה להחליף את הכיפה. ואילו כעת, לנקוט בפעולה יזומה של הורדת כיפת 'יחי אדוננו' מחשש שמא אפסיד כסף - זה כמובן לא בא בחשבון!

ואכן, בני שימי המשיך לעמוד במרכז השורה, כשכיפת היחי בולטת על ראשו. במהלך הביקור, שמתי לב כי הנדיב אכן ראה וקלט זאת היטב, אך לא אמר על כך דבר, עד לסיום הביקור, כאשר ישבנו יחד לשיחת סיכום בחדר האוכל, בצילו של שלט יחי גדול התלוי שם...

אז פנה אליי הנדיב באומרו: "אני אישית לא כל כך אוהב את הקו של 'יחי אדוננו', לעיניי זה נראה חיצוני מדי... אבל כאן באופקים, כשראיית מקרוב כיצד אתם חיים זאת באמת

במצב בו אנו שרויים כיום, לנוכח ההעלמות והסתרים שעדיין קיימים סביבנו, ישנה לפעמים מציאות בה שליח עלול 'להפסיד' חלילה בגשמיות תרומה או תורם כזה ואחר, כמו גם סיוע והכרה ממשרדים וארגונים שונים, שעלולים להיפגע עקב נאמנותו לשליחות היחידה. האם יתכן מצב כזה וכיצד יש להתמודד בו?

בהזדמנות בה דיברתי עם אחד מידידי אודות נושא כאוב זה, הוא ניסה לעודד אותי באומרו "אין לך מה לדאוג, מהאמת לא מפסידים...". באותו רגע, קיבלתי ושמעתי את דבריו, אך לאחר מכן 'תפסתי את עצמי' וקלטתי כי לא זו הנקודה!...

כשפגשתי אותו שוב, תיקנתי אותו ואמרתי לו: גם אם מפסידים, עם האמת צריכים לחיות ולדבוק בה בלי שום פשרות!" זו נקודה חשובה שעלינו לזכור. ההתקשרות לרבי והנאמנות הבלעדית לשליחות שהטיל עלינו לקבלת פני משיח - אינה נמדדת בשיקולי רווח והפסד.. אנו נלך אחרי הרבי באש ובמים - וסוף האמת לנצח!

שמעתי כי בביקורו של אחד התורמים למוסדותיכם באופקים, הוא דווקא התפעל מעוצמות האמונה והתרשם עמוקות מהדבקות ב'יחי אדוננו' - סיפורו דווקא הוכיח כמה משתלם לדבוק בעקרונות ולשמור על נאמנות לאמת, תוכל לספר על כך?

אכן היה זה סיפור מעניין עם לקח חשוב בצידו, וזה דבר המעשה: לפני כעשור שנים, בבית הספר החב"ד באופקים,

גם אם מפסידים, עם האמת צריכים לחיות ולדבוק בה בלי שום פשרות!" זו נקודה חשובה שעלינו לזכור. ההתקשרות לרבי והנאמנות הבלעדית לשליחות שהטיל עלינו לקבלת פני משיח - אינה נמדדת בשיקולי רווח והפסד.. אנו נלך אחרי הרבי באש ובמים - וסוף האמת לנצח!

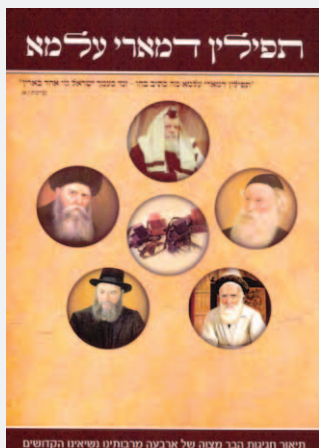
אני נזכר כעת במחזה מרעיד הלב, בבאנקעט כינוס השלוחים תשנ"ג, בעת בה יצא הרבי אל השלוחים ו-770 כולו סער מריקודים נלהבים של 'יחי אדוננו' והרבי עודד את השירה בראשו ובידיו הקדושות. מה שאנחנו יכולים 'לקחת' מהמעמד הזה - לראות איך שהרבי נותן לנו כוחות אדירים לעמוד במשימה הזו.

הרבי ראה את הקשיים עמם נתמודד ואת כל מה שנעבור עם העבודה שהטיל עלינו, ובעידוד הזה, כשהרבי יוצא בעצמו לפרסם את "יחי אדוננו" - הוא לא רק נותן לנו את הכוחות להחזיק מעמד אלא הרבה מעבר לכך! הוא מוביל אישית את החדרת ענין 'יחי אדוננו', ובמילא ברור שנצליח לבצע זאת, ובקרוב ממש נראה את העולם כולו מכריז לפני הרבי: יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד! ונראה שוב את הרבי מחייך ומעודד ומוליך את כולנו לגאולה האמיתית והשלמה.

ובפנימיות באמונה תמימה ופשוטה - זה כבש את ליבי, וברצוני להביע את הערכתי אליכם בהכפלת תרומתי הקבועה למוסדותיכם".

לסיום, בעומדנו בפתיחתו של כינוס השלוחים, אחרי למעלה מעשרים שנה בהם איננו זוכים לראות את מלכנו, מהיכן יוכל שליח וחסיד לשאוב כוחות וחיות לעבודתו?

בעבודתי בשליחות באופקים, אני רואה ממש על כל צעד ושעל כיצד הרבי חי ונמצא איתנו אפשרי לומר בוודאות שהביטוי 'ברכות הרבי מלוות אותנו' אינו מדויק כלל! כי רואים במוחש שהרבי הוא הפועל את ההצלחה ואנו מקסימום.. מלווים אותו.... עלינו להמשיך במלוא הכוחות והמרץ, להרחיב ולפתח את הפעילות בכל המישורים, להביא עוד יהודי ועוד יהודי להיות קשור לרבי ולתורתו ולקבל את מלכותו.

"תפילין דמארי עלמא" - מה כתיב בהו?!

מה מסופר בספר זה?!

תרע"ה - תשע"ה 100 שנה לבר מצוה של הרבי

בספר מופיע תיאור מפורט מאירוע זה, לצד תיאור חגיגות הבר מצוה של הבעש"ט אדמו"ר הצמח צדק ואדמו"ר המהר"ש

להשיג בחנויות הספרים

חובה לנערי בר מצוה!

האנציקלופדיה של ה'דבר מלכות'

לימוד ענייני משיח וגאולה זו "הדרך הישרה, הקלה והמהירה לפעול ביאת והתגלות המשיח" אך בשיחת ש"פ בלק תנש"א מגלה הרבי את מעלתו העיקרית של לימוד זה - "לא (רק) בתור סגולה, אלא כדי להתחיל "לחיות" עם הזמן דימות המשיח" • במדור זה נסקור כמה מן הספרים המיוחדים, משפע היבול המבורך המציף את ספריית גאולה ומשיח • הספר 'תורתו של משיח' מאת הרב פנחס ממן

על הספר

הספר 'תורתו של משיח' (כ-260 עמ') מגיש את עיקר חידושי שיחות ה'דבר מלכות' - שיחותיו ומאמריו המוגהים של הרבי מלך המשיח שליט"א שיצאו לאור בתקופה המופלאה והמיוחדת של התגלות משיח, ובעיקר בין התאריכים כ"ח ניסן ה'תשנ"א עד ז"ך אדר א' ה'תשנ"ב, ובכללם גם חלק מהתשובות והמענות שהתקבלו מהרבי בענייני משיח באותם ימים.

הספר מחולק לנושאים ותתי-נושאים, בסגנון מקורי וייחודי, החל מדברים כלליים ובסיסיים דוגמת "הנה זה בא" ו"הזמן וסימני הגאולה" ועד לפרטי פרטים כמו "אופן המעבר מהגלות לגאולה", "המשתתפים באותו הרגע" וכו'. לתועלת הקוראים נפתחו ראשי התיבות והקיצורים ונוספו כותרות המדגישות את החידוש שבכל קטע. הספר מקנה ידע נכבד במושגי הגאולה.

הבסיס הראשוני לספר זה - היה הקובץ "לפקוח את העיניים". בקשר להוצאתו והדפסתו הגיע מענה הרבי ביום ועש"ק י"ד אדר תשנ"ב: "ויהא בשעה טובה ומוצלחת אזכיר על הציון".

הספר ראה אור לראשונה לקראת כינוס השלוחים העולמי תשנ"ג, כאשר ימים ספורים קודם הכינוס הכניס המחבר, הרב פנחס ממן (באותם ימים, מאברכי הכולל שע"י מזכירות הרבי) את הספר אל הקודש פנימה כדי לקבל את ברכתו של הרבי ולשאל האם לחכות עם הדפסת הספר עד שתסתיים הגהתו, או להוציאו בזריזות ללא הגהות..

הרבי אישר את ההצעה השניה והספר הודפס ונחטף כלחמניות טריות על ידי אלפי השלוחים, כאשר תוך זמן קצר

על המחבר

הרב פנחס ממן משמש כשליח הרבי שליט"א לבית חב"ד במערב ראשון לציון. יחד עם זאת הוא נחשב לאחד מגדולי מפיצי בשורת הגאולה והגואל בתוככי אנ"ש ובעיקר 'חוצה' - לציבור הרחב. במהלך השנים, הוציא הרב ממן חוברות פתגמים יומיים בנושא הגאולה, שרוכזו בהמשך בספרו "יום משיח וגאולה".

בשנות הנ"ונים פרסם הרב ממן מגזין מושקע ומעוצב בשם "אזרחים במדינת המשיח" שראה אור בתפוצה רחבה והגיע לרבבות אחינו בית ישראל. בשנים האחרונות קובץ חומר רב ממגזינים אלו ובתוספת חומרים חדשים כונס לספר האלבומי המפואר בשם זה, לצד כותרת המשנה "לכל אדם מגיעה תשובה".

במהלך השנים, חיבר מגוון חוברות ופרסומים בנושא הגאולה, הפיק רעיונות מקוריים בפרסום הבשורה 'חוצה', והקים אתר אינטרנט מיוחד למטרה זו.

"מבט חלקי לגאולה"

מאת: מ. הרשקוביץ בהוצאת "לדורות"

הקודם ואינו לוקה בזדון בתופעה חמורה זו של "המושכים בעורלתם" ומתעלמים במכוון ובדווקא משיחות נ"א-נ"ב.

ניכר וברור כי רק חוסר שימת לב וחיסרון בידיעת או הבנת דברי הרבי - הביא לטעויות אלו. הערותיי הבאות נכתבו מתוך הערכה רבה ובתקווה כנה לתיקון הספר ושיפורו.

...

בהקדמה שבפתח הספר, פונה העורך אל הילדים היקרים, בדבריו: "בוודאי שאלתם את עצמכם לא פעם 'מה יהיה כאשר יבוא המשיח?' אולי אפילו דמיינתם את תחיית המתים, את בית המקדש ואת המסע אליו על העננים - אך בתקופת הגאולה יש עוד כל כך הרבה דברים שלא ידעתם איך הם נראים!"

"האם חשוב לדעת איך יהיו הדברים בעתיד?" נשאלים הילדים ומקבלים מיד את התשובה "בוודאי. הרבי אומר בשיחה כי 'מדובר בתקופה האחרונה בנוגע להוספה המיוחדת בלימוד התורה בעניני גאולה ומשיח - לא (רק) בתור 'סגולה' למחר ולקרב ביאת המשיח והגאולה, אלא (גם) בעיקר כדי להתחיל

אפתח בברכה והוקרה להוצאת 'לדורות' הראויה לכל שבח על עצם הרעיון של הפקת

ספר המקרב את ייעודי הגאולה לעולמם של הילדים. הלב מייחל כי "מבט לגאולה" הוא אות הפתיחה לספרים נוספים שיעשירו את מדפי הילדים ויעסקו בנושא המשיח והגאולה, תוך שימת דגש מיוחד על תקופתנו הנוכחית לאור דברי הרבי.

הספר הכתוב בחן רב ובחריזה נפלאה, מעוטר בציורים מרהיבי עין (מעטו של "יענקי") ואכן ממחיש לתינוקות של בית רבן, את פערי המציאות הבלתי-נתפסים של ייעודי הגאולה העתידה, אל מול זמן הגלות. הספר נוגע בליבותיהם הרכים של ילדי ישראל, מעורר בהם את הציפייה לגאולה, מבעיר ומלבה את 'ניצוץ משיח' החבוי בתוכם.

כמתבקש מספר יהודי בכלל, וחב"די בפרט, מודגשת בספר גם העובדה כי נושא זה אינו עוד "הלכתא למשיחא", אלא מציאות העומדת להתגשם לנגד עינינו בקרוב. על כריכת הספר מופיעה הסיסמה "הנה הנה משיח בא" וגם בהקדמה קוראים הילדים כי "התקופה קרובה אלינו מאד, הגאולה מחכה לנו ממש כאן מאחורי הדלת!" ובהתאם לכך הם מתבקשים להוסיף "עוד מצווה אחת" כדי להפוך את ה'מבט' לגאולה אמיתית ושלמה".

בשורות הבאות אבוא בכמה הערות והארות, ברוח דברי הרבי בפתגמו ב'היום יום': "אהוב את הביקורת כי היא תעמידך על הגובה האמיתי", אעיר על כמה תיקונים משמעותיים הנובעים מאותה נקודה הבולטת בחסרונה, ומתבקשת לכאורה השלמתה במהדורה הבאה בעז"ה.

לפי שזכה הספר להיות "ספר חב"די" המיועד גם (ואולי בעיקר) לילדי חב"ד - זכה הספר להשתייך ולייצג את שמו הגדול של הרבי מלך המשיח שליט"א. זכות המחייבת ודורשת שהספר אכן יבטא וישקף נאמנה את דעת הרבי ושיטתו בנושא זה, לאור שיחותיו הקדושות.

[וקודם שנחל בביקורת, אבהיר כי לפי ראות עיניי, ספר זה אינו שייך לסוג הספרים (אותם נבקר במדור זה, בגליונות הבאים...) נגדם התרענו "בפתח המדור" שהופיע בגיליון

1. וליתר דיוק, חייב אדם לומר בלשון רבו (ו' חשון תשנ"א, לראשל"צ הר"מ אליהו), "על סף הדלת".

לגאולה, כדברי הרבי אודות הדורות האחרונים בכלל, ובאופן מיוחד בקשר לשנת אמירת השיחה - תנש"א.

וכדברי הרבי בהמשכו של אותו קטע בשיחה **"לכל לראש המחשבה וההתבוננות לידע ולהכיר שעומדים כבר בכניסה לימות המשיח"**. זמן מיוחד זה, שעומדים על סף הגאולה, ומראים באצבע ש"הנה זה (המלך המשיח) בא".

ליתר ביאור: תיתכן הנחה שגויה כי בתוך זמן הגלות עצמו, אין כל משמעות מיוחדת לזמננו ההווה, ואילו מקומם של "ייעודי הגאולה" הוא אך ורק מעבר למסך שאחרי הגאולה השלימה. אבל הנחה זו אינה תואמת לדברי הרבי בשיחותיו משנים אלו.

בקטעים הקודמים באותה שיחה הסביר הרבי באר היטב, שמעבר לכך שעומדים אנו "בסמיכות ממש לגאולה", ישנו "חידוש נוסף בשנה זו", בה כבר רואים נפלאות המעידים על התגלות משיח, וזוהי ה"שעה שמלך המשיח בא", בה מכריזים ומראים באצבע "הנה זה משיח בא", ולפיכך, עומדים אנו כבר על "סף התחלת ימות המשיח, סף התחלת הגאולה, ותיכף ומיד המשכתה ושלימותה".

דברים אלו מתחברים לשיחות רבות נוספות מאותה תקופה בהם הרבי מצביע על יעודים שונים של הגאולה כעניינים שמתחילים להתגשם בהווה, כ'הכנה וטעימה', או בניסוח ישיר יותר, כ'מעין והתחלה' של התגשמותם בגאולה השלימה (רשימה חלקית של השיחות והיעודים, תבוא לקמן). ובלשונו הישירה של הרבי בסיום שיחת ש"פ שופטים תנש"א: **"כל עניני הגאולה התחילו כבר ונמשכו בעולם הזה הגשמי"**.

ועל כך ממשיך הרבי ואומר כנ"ל שכעת צריכה להיות "המחשבה וההתבוננות לידע ולהכיר שעומדים כבר בכניסה לימות המשיח". . . שעומדים על סף הגאולה". וכל המעיין בשיחה יראה שזוהי משמעותו של המושג 'לחיות עם הזמן דימות המשיח' שהרבי מדבר עליו, לא רק לחיות עם הציפיה למשיח שיבוא בעתיד, אלא לחיות עם עניני המשיח שבזמן ההווה! ונקודה חשובה ועיקרית זו, חסרה בספר מעיקרו.

נחזור להקדמת הספר, בה נשאלים הילדים, מיד אחרי ציטוט הקטע מהשיחה: "אז איך עושים זאת?" ובמשפט הבא הם כבר "מוזמנים להצטרף למסע קסום בציור וצבע, במנהרת הזמן לתקופת הגאולה". אך לצערנו, הילדים שבוודאי הצטרפו בהתלהבות למסע הקסום בין דפי הספר - לא זכו "לעשות זאת" הפעם... כמה חבל!.

"לחיות" בעניני משיח וגאולה, "לחיות עם הזמן" דימות המשיח².

כאן חשוב להבהיר כי כפי שיראה כל מי שיפתח את השיחה המלאה, משמעותו של קטע זה בו דורש הרבי "לחיות עם הזמן דימות המשיח" - אינה רק ללמוד על הגאולה השלימה וזמן קיום הייעודים המתוארים בספר, אלא גם ובעיקר על משמעותה המיוחדת של תקופתנו אנו כתקופת הכניסה

2. שיחת ש"פ בלק תנש"א, הציטוט הובא כאן בתיקון קל מהספר - כפי שהופיע בשיחה המוגהת.

הם אמנם זכו לחוויה המפעימה "יחד נעלה לירושלים על העננים, נראה את בית-המקדש, נביט בזאב המטייל עם הכבש, נתפעל מהלחם הגדל על העצים ואפילו מהמתקים שכלל לא יהיו חסרים..." אבל לא זכו לחוויה הגדולה שהובטחה להם - לבצע את דרישת הרבי "לחיות עם הזמן דימות המשיח" - זמננו העכשווי והנוכחי, בו זכינו להתגלות המשיח טרם הגאולה השלימה.

כמה הם היו שמחים לגלות כי אנו חיים כבר בעיצומה של התקופה המיוחדת בה החל תיקון האומות, כיתות החרבות, שיבת השופטים והיועצים³, ועל כולנה, "ישנה כבר ההתגלות דמשיח"⁴, הוא "כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, השליח היחיד שבדורנו והמשיח היחיד שבדורנו"⁵.

איזה אושר היה מציף אותם לו היו מתוודעים גם להוראותיו הספציפיות של הרבי לזמננו המופלא. עדיין לא מאוחר לשמחם - במהדורה הבאה.

...

בגוף הספר עמדו הילדים על ההבדלים הרבים בין 'זמן הגלות' ל'כשיבוא המשיח'. אחד ההבדלים שבוודאי שבו את ליבם, מופיע בעמודים 12 - 13 שם הם קראו בנשימה עצורה כיצד "בזמן הגלות המדינות עסוקות במלחמה \ לפתח כלי נשק רוצה כל אומה ואומה \ הנשק גורם נזק והרס מוות ופציעות \ מלחמות הגויים מביאות רק צרות רעות!".

ולעומת זאת, בעמוד המקביל הם יראו כי "כשיבוא המשיח לא תהיה מלחמה \ רק שלום ושלווה בלי עוד מהומה \ כלי הנשק ינוצלו למטרות טובות \ לכלים חקלאיים החניתות והחרבות".

לו רק שמו לב העורכים לדברי הרבי בשיחת ש"פ משפטים תשנ"ב, בה הודיע כי החל כבר קיום היעוד "וכתתו חרבותם לאתים" - בפגישה בין נשיאי המעצמות שהתקיימה בבניין האו"ם (עליו חרות פסוק זה) ובהחלטתם לצמצום וביטול כלי נשק והפניית המשאבים למעשי טוב וחסד. מאורע אותו ציין הרבי כפעולתו של מלך המשיח על העמים - כמה חבל שלא שמעו זאת הילדים...

בדף הבא קראו הילדים על אומות העולם: "בזמן הגלות הגויים דואגים רק לעצמם / לקרוביהם ומשפחתם אחיהם ועמם". ולעומת זאת בעמוד המקביל, "כשיבוא המשיח יראו כולם שהגויים קיימים / רק כדי לשרת את ישראל, הנבחר שבעמים".

ושוב חבל שלא התוודעו הילדים לתוכן דברי הרבי בשיחת ש"פ בראשית תשנ"ב, שאנו נמצאים בתקופה בה אומות העולם מתחילים כבר להכיר במעלתם של ישראל ולסייע להם בעבודתם. או בשיחת ש"פ אחרי קדושים תנש"א, בה מדובר אודות תיקון האומות שהתחילו לעשות מעשי טוב וחסד "אף על פי שאין להם תועלת ישירה מכך".

3. ש"פ שופטים תנש"א.

4. ש"פ וירא תשנ"ב.

5. ש"פ חיי"ש תשנ"ב.

הילדים המשיכו במסע בין דפי הספר וכך הם קראו בעמודים 18 - 19: "בזמן הגלות המקום הכי מקודש \ הוא הכותל המערבי שריד המקדש" \ נאמר שמעולם לא זזה ממנו שכינה \ כל יהודי מגיע לתפילה". ולעומת זאת "כשיבוא המשיח ירד המקדש משמיים \ למקומו הקבוע והנצחי בעיר ירושלים \ את השערים יעמידו בני ישראל \ ויודו לה' על ביאת הגואל".

וגם קטע זה לוקה באותה חוסר שימת לב - כיצד נעלמו מהעורכים דברי הרבי בקונטרס 'בית רבינו שבבבל'?! שם מחדש הרבי כי בית המקדש השלישי ירד משמיים ויתגלה תחילה בחוץ לארץ - ב-770 ומשם ישוב למקומו בירושלים. בעיני רוחי אני רואה את הזיק הניצת בעיניהם של הילדים, ברגע בו יפתעו לשמע הגילוי המרגש הזה...⁷

אמנם כשידפדפו הילדים לעמוד הבא ויקראו על 'בתי מקדש מעט' שהקימו היהודים מסביב לעולם בזמן הגלות - הם יבחינו גם בציור של 770 על כדור הארץ וגם יראו אותו ניצב בהדרו לצד בית המקדש. אבל גם כאן הם לא יקראו אף מילה על ייחודו ומעלתו של "בית רבינו" אשר הוא "המקדש מעט העיקרי שנותן הקב"ה לבני תמורת המקדש שבירושלים" כדברי הרבי בקונטרס הנ"ל. שוב חבל...

ואחרון חביב, היעוד העיקרי והמרכזי של הגאולה, "עיקר הענין דביאת המשיח, שיומשך ויתגלה בעולם מלך המשיח"⁸ - לא הוזכר כלל... ובמילא, גם לא היה מקום להזכיר את דברי הרבי על תקופתנו אנו, בה "ישנה ההתגלות דמשיח" כנ"ל.

אולי אפשר לסכם ולתמצת ביקורת זו, בנקודה הכללית: שתוכן הספר אכן מתאים למשפט שבעמוד השער 'הנה הנה משיח בא'. אך הרבי לימד אותנו יותר מכך, 'הנה זה משיח בא', זה דייקא, מראה באצבעו ואומר זה על דבר הנמצא בגלוי אתנו כעת בהווה. והצבעה זו, חסרה בספר...

...

"ילקוט המקורות" שבסוף הספר נותן גם הוא להבין כי לא במכוון ובמזיד נשמטו ונעלמו חידושי הרבי מבין דפיו, אלא חוסר ידיעה ושימת לב מספיקה - היא שהובילה לטעויות המצערות שבוודאי יבואו על תיקונם במהדורה הבאה.

ומכאן באה הקריאה גם לשאר המו"לים וההוצאות החב"דיות, להפנים ולזכור תמיד כי ניתנה לנו זכות שהיא חובה - לייצג את שם הרבי.

עלינו לגלות אחריות ולפקוח בשבע עיניים על כל דבר דפוס היוצא תחת ידינו - שאכן ייצג את הרבי בכבוד וינחיל בנאמנות את גישתו ודעתו בכלל ואת חידושי הגדולים משיחות נ"א-נ"ב בפרט, לציבור הקוראים.

6. להעיר מדברי הרבי בכרך ל"ו בלקוטי שיחות, שיחה א' לפרשת תרומה, עמ' 128 בהערה 49 ובשוה"ג שם - מהם משמע כי קדושתו של בית רבינו נעלית יותר מקדושת הכותל המערבי - מכאן מתבקשת המסקנה כי "המקום הכי מקודש" בזמן הגלות הוא 770 בית משיח, שבו עיקר השראת השכינה כעת.

7. ובאופן אחר: האם ידעתם שבאותו קונטרס הרבי מבאר שבנין בית רבינו שבבבל "מקדש מעט העיקרי שבזמן הגלות", הוא הוא הכנה קרובה לבנין מקדש העתיד? ואם עוסקים אנו - כדברי הרבי הנ"ל - לראות את התגשמות יעודי הגאולה בהווה, האין נכון להדגיש זאת כאן?

8. הדרן על הרמב"ם תשמ"ו.

א' מרחשוון תשנ"ב כינוס ראשון לקבלת המלכות

במוצאי שבת קודש, ראש חודש מרחשוון, קיימו נשי חב"ד בקראון-הייטס כינוס התעוררות בנושא קבלת מלכותו של הרבי כמלך המשיח. ההזמנה לאירוע, נשלחה לרבי שהואיל להשיב עליה במענה ברכה. בהמשך הגישו דו"ח מפורט אודות הכינוס והנושאים המדוברים, ביניהם: הצורך לעורר במלך את מידת המלכות על ידי קבלת מלכותו; חובתו וכוחו המיוחד של נשי ישראל להבאת הגאולה וחשיבותו המיוחדת של המכתב והחתימות. הרבי בירך "להמשך הצלחה רבה ונפלאה בכל מכל כל" - מענה שהביא להמשך התנופה בנושא.

ב' מרחשוון תשנ"ב הגשת חבילת טפסי חתימות על קבלת המלכות

בחלוקת הדולרים למחרת הכינוס, ניגשה קבוצת נשים שהביאו לרבי קופסא נאה, עם טפסי חתימות קבלת המלכות. דוברת הנציגות פתחה ואמרה: "ברוך השם יש פעילות נפלאה בכל מכל כל במבצע 'ובקשו את ה' אלקיהם ואת דוד מלכם' - ומצאו, ומתפשט תחת נשי חב"ד, ובכל העולם כולו ולכל השלוחות, אנו מקבלות בזה, נשי ובנות חב"ד את פני משיח צדקנו, כ"ק אדמו"ר שליט"א, ויוליכנו קוממיות לארצנו הקדושה תיכף ומיד ממש". הרבי קיבל את הקופסא ובירכן בהצלחה רבה "וללכת מחיל אל חיל עד שתלכו אל אלקים בציון בגאולה האמיתית והשלימה".

ד' מרחשוון תשנ"ב הרבי מודיע: אין הדבר תלוי אלא במשיח צדקנו עצמו

בהתוועדות שבת פרשת נח אומר הרבי מלך המשיח שליט"א כי מסקנת ה"חשבון צדק" האמיתי כיום היא שהגאולה צריכה לבוא מיד, ומבאר כי גם באם ישנם ענינים פרטיים שעדיין זקוקים לתיקון והשלמה - אין זה בסתירה לעדותו של נשיא דורנו כי כללות העבודה של בני ישראל נסתיימה ונשלמה! ואין ביאור והסבר כלל על עיכוב הגאולה. הרבי מסיים בהודעה כי "אין הדבר תלוי אלא במשיח צדקנו עצמו", ומעורר כהמשך לכך על הכוונה המיוחדת בקידוש לבנה - הבקשה על חזרת מלכות דוד ע"י מלך המשיח.

בשלשלת היחס נכתב: "לאור ההכנה לביאת משיח צדקנו, מעורר הרבי על דבר הוספה בזהירות והידור בקידוש לבנה "שהם עתידים להתחדש כמותה" ושזה יסיף בבריאות הגוף בפשטות "ובקשו את . . דוד מלכם".

ו' מרחשוון תשנ"ב ביטויים מופלאים ב"יחידות" לרב אליהו

ביום ראשון בערב, אור לו' מרחשוון התקיימה בבניין הספריה "יחידות" לרב מרדכי אליהו, במהלכה שוחח עימו הרבי ארוכות בנושא הגאולה וביאת המשיח, כשבין הדברים נשמעו ביטויים מופלאים ומיוחדים, כגון: "לא רק שסוף הגאולה לבוא, אלא שהיא כבר עומדת על סף הדלת, רק שמחכה לכל אחד מאיתנו שיפתח את הדלת ויסחוב את הגאולה לתוך החדר שלנו", "איש לא יקפיד אם משיח יתגלה בחוץ לארץ, ואפילו בברוקלין...", "אין הדבר תלוי אלא בביאת משיח צדקנו עצמו".

חודש חשוון

מאיר אמיתי

וכיון שכן ישנה לא רק המציאות דמשיח אלא גם ההתגלות דמשיח, ועכשיו צריכים רק לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש".

כ"ף מרחשוון תשנ"ב הופעת קונטרס בית רבינו שבבבל

תאריך זה ניתן ע"י הרבי מלך המשיח שליט"א להוצאת קונטרס "בית רבינו שבבבל" שהוגה על ידו ויצא לרגל עבודות השיפוץ וההרחבה של 770. בקונטרס מבוארת מעלת הבית שהוא "מקדש מעט העיקרי שנותן הקב"ה לישראל תמורת המקדש בירושלים" ומקומו של נשיא הדור המשיח שבדור, ממנו יוצאת אורה לעולם כולו. הרבי מחדש שבת המקדש השלישי יתגלה וירד במקום זה ומשם ישוב למקומו בירושלים.

הקונטרס חולל סערה עצומה בהוצאתו, הן בין החסידים עצמם והן בהפצתו בקרב הציבור הרחב, בפרט לאור הביטויים המיוחדים המופיעים בו המצביעים בבירור על זהותו של הרבי שליט"א כמלך המשיח, ועד להערה 92 בה מציין הרבי כי מספר הבית 770 הינו בגימריא "בית משיח". הרבי הראה חביבות מיוחדת לקונטרס, ומאז הוצאתו, החזיק אותו בסידורו הק'.

כ"ב מרחשוון תשנ"א הרבי מכריז: "ענוים הגיע זמן גאולתכם"

בהתוועדות שבת פרשת חיי שרה, הודיע הרבי מלך המשיח שליט"א: "מלך המשיח עומד (מכבר) על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם", וכידוע דגגין לא נתקדשו, וה"ז בדוגמת חו"ל שלא נתקדש (עכ"פ - לא כמו א"י), ולזה באה ההכרזה (כפי שהכריזו גם בהתוועדויות שלפנ"ז) - "הגיע זמן גאולתכם" תיכף ומיד ממש, ממש ממש ממש... ככל הנראה, הייתה זו "הכרזתו הרשמית" של מלך המשיח לעם ישראל, מ'גג המקדש' ב-770.

י"ב מרחשוון תשנ"ב

הרבי מוסר לעולם כולו שהמשיח מוכן לבוא

צוות כתבי רשת CNN שאלו את הרבי בחלוקת הדולרים: "מהו המסר שלך לעולם אודות משיח?" הרבי ענה לכתב באנגלית: "כבר הדפסתי, זה נדפס בעיתונים בכל המדינות... המשיח מצידו - מוכן כבר לבוא, וכדי לזרז אותו יש להוסיף במצוות ובמעשים טובים" הכתב שאל-אמר: "שאנשים יעשו טוב וחסד כדי שהוא יבוא?" והרבי אישר והדגיש: "שיעשו קצת יותר - אזי הוא יבוא מיד!"

י"ד מרחשוון תשנ"ד

הגילוי הפומבי האחרון לעינינו לעת-עתה

בתפילת מנחה של יום שישי זה, זכינו לראות בפעם האחרונה לעת-עתה, את פניו הקדושות של הרבי מלך המשיח שליט"א, שנראה לקהל בצאתו למרפסת לעידוד שירת 'יחי אדוננו'. היה זה הגילוי הפומבי האחרון לו זכינו (לבד מ'חידות' לשלוחים בר"ח כסלו באותה שנה) כשמאז ועד היום מייחלים החסידים בתוך כלל ישראל והעולם כולו להתגלותו המלאה והמושלמת ברגע זה ממש!

ח"י מרחשוון תשנ"ב

הרבי מודיע: ישנה ההתגלות דמשיח

בהתוועדות שבת פרשת וירא מודיע הרבי על התגלותו של משיח שישינה עתה, ועל נצחון וסיום מלחמתם של "חיילי בית דוד" נגד אלו שחרפו עקבות משיחך. בשלשלת היחס נכתב: "מודיע שבימינו אלו כבר נתבטלו כל המניעות והעיכובים

**כ"ט מרחשוון תנש"א
מענה חיובי לפרסום זהותו**

בעקבות הכרזתו המפורשת של הרבי מלך המשיח שליט"א "הגיע זמן גאולתכם" בהתוועדות השבת הקודמת (ראה כ"ב מרחשוון) כתב הרה"ח זמרוני ציק פתק לרבי: לאור דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א אודות "שנה שמלך המשיח נגלה בו" ו"הגיע זמן גאולתכם", שזו הכרזתו של מלך המשיח ע"פ ה"ילקוט שמעוני" הנני מבקש לאשר לי לפרסם שכ"ק אדמו"ר שליט"א הוא מלך המשיח."

על מכתב זה ענה לו הרבי (התשובה יצאה לאחר שבת תולדות): "כמדובר בהתוועדות בארוכה לפי ערך, אזכיר עה"צ".

בהתוועדות שבת פרשת תולדות התבטא הרבי: "שכל אחד נעשה שליח, לפרסם לעצמו, לבני ביתו ולכל סביבתו שמשיח כבר הגיע, "מראה באצבעו ואומר זה, וכשידברו בדברים היוצאים מן הלב - בוודאי יכנסו אל הלב". על פי מענה הרבי, יודעים אנו כי מילים אלו היו הפתח הראשון לאישורו של הרבי שליט"א לגילוי ופרסום זהותו כמלך המשיח.

כ"ה מרחשוון תשנ"ב הרבי מודיע: השליחות היחידה

בהתוועדות שבת פרשת חיי שרה, שפתחה את כינוס השלוחים העולמי שעמד באותה שנה בסימן "להביא לימות המשיח" מודיע הרבי לשלוחים על השלמתה וסיומה המוצלח של עבודתם הקודמת להפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, וקובע את עבודתם החדשה והמיוחדת כעת: "על פי הודעת כבוד קדושת מורי וחמי אדמו"ר נשיא דורנו, השליח היחיד שבדורנו, המשיח היחיד שבדורנו, שכבר סיימו את כל העבודה - הרי מובן, שמתחיל להתקיים ה"שלח נא ביד תשלח", השליחות של כבוד קדושת מורי וחמי אדמו"ר. ומזה מובן, שהדבר היחיד שנשאר עכשיו בעבודת השליחות הוא: לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש, כדי שיוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את כל ישראל מהגלות!"

הרבי קבע ששליחות זו מהווה עתה "שער" דרכו עוברים שאר עניני השליחות, "שכל הפרטים ופרטי-פרטים בעבודתם של ישראל, חדורים בגלוי בנקודה והתכלית האחת והיחידה: הגילוי של משיח צדקנו".

כ"ז מרחשוון תשנ"ג הרבי יוצא לבאנקעט כינוס השלוחים

באנקעט כינוס השלוחים באותה שנה, התקיים בצאת השבת ב-770. בעיצומו של האירוע יצא הרבי מלך המשיח שליט"א אל השלוחים, שפרצו כאחד בשירת 'יחי אדוננו' אדירה, בעידודו הנמרץ של הרבי. הגאומים בכינוס ובימים הסמוכים לו עסקו ודנו בדרכי הביצוע לקיום השליחות היחידה שהטיל הרבי על השלוחים בכינוס אשתקד. באותם ימים נתלה לאורך הקיר הצפוני של 770 שלט 'יחי אדוננו' הגדול, התלוי שם עד עצם היום הזה.

לזכות

הרה"ח אלתר בצלאל בן אסתר פערל

ומשפחתו שיחיו

קופצ'יק

שלוחי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א למדינת הודו

להצלחה רבה ומופלגה בגשמיות וברוחניות ולהמשך השליחות

מתוך בריאות איתנה ושלימה ועשירות מופלגה

עד להשלמת המטרה - בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

.

גיליונו השני של בטאון 'המלך' מוקדש

לזכות

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

להתגלותו המלאה והמושלמת תיכף ומיד ממש!

בזכות ביצוע עבודת "השליחות היחידה והעיקרית" על-

ידי חסידיו ושלוחיו

המתכוננים ומכינים את העולם כולו

לקבלת פני משיח צדקנו

ומפיצים את בשורת הגאולה וזהות הגואל

לכל אנשי הדור

.

ולזכות

הרה"ח הרב ירחמיאל שי' וזוגתו מ' חנה תחי'

וב"ב: חי' מושקא, דבורה לאה, שיינא,

מנחם מענדל, חוה רבקה, דוד, שיינדל גיטל

מנוחה סימא וצבי הירש שיחיו

בעלינאון

שלוחי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

להצלחה רבה ומופלגה בעבודת השליחות

לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ס. פאולו - ברזיל

נתרם ע"י הרה"ת ר' שמואל

וזוגתו מרת שטערנא שרה שיחיו

שפריצער

תנו לרבי לנסח

העם שלא הפסיק לסבול מאז היותו עד היום הזה. במקביל לזוועה הגשמית השוררת בעולם, לא מפגרת גם הזוועה הרוחנית. אלו מאיתנו שנמצאים בימים אלו בעולם הגדול ופוגשים נשמות שבכל הקשור ביהדות - הן אילמות, מבינים את חומרת המצב ואת פיקוח הנפש הגדול הכרוך בזה.

את המילים "פקוד יפקוד אלוקים אתכם" אנו השלוחים הצעירים בכל מושבותינו צריכים להביא למטיילים, ולתושבים. כאחד שנמצא בעיצומה של שליחות במקום מרכזי והומה בישראלים, דואג אני להביא לידיעת אחינו היהודים בדרכי נועם ומאור פנים את העובדה שאולתנו - גאולתם הקרובה, תהיה סיום פרק ארוך וקשה, והתחלתו של ספר חדש. ספר שבו יככבו כל עם ישראל בכל הדורות כשנבואות קדמוננו מתגשמות מול עיננו הפשריות אחת לאחת.

ממש בימים אלו, סיימנו ללמוד בחוג הערב "התוועדות" על כך שהגאולה האמיתית והשלימה תהיה של כל ישראל, ואף יהודי לא ישאר בגלות. הרחבתי בתיאור הורוד שאומות העולם יבקשו לקנות את ליבו של המלך הדומיננטי בעולם, מלך המשיח, ויחפשו מתנה שתדבר אליו. כסף, הם יודעים שלא חסר לו. זהב... הוא נתן הוראות איפה לחפש אותו (באוסטרליה לדוגמה, ובקרב באתר החדש בחיפה בהסתמך על הנבואה השמימית לראש העיר מר אריה גוראל); קרקעות לא יחסרו לו, הוא יכבוש ארצות ויעשה סדר אזורי. עם - "אין מלך בלי עם" - יהיה לו בשפע, כל עם ישראל שחי בהווה ושחי בעבר יתקבצו ויתלכדו סביבו, מה יעשו המבקשים לחלות פניו?

בתהילים כתוב, שהם יובילו "שי למורא", והביאור שהם יביאו מתנה למלך המשיח. ככאלה שלא מכירים עדיין את אופיו של המלך, ישאלו אצל מקורביו הגדולים, ואותם החב"דניקים יספרו להם, שהרבי מה"מ אוהב כל יהודי באשר הוא כבן יחיד. כאחד שאינו שייך לעם חכם ונבון, יזדקק הגוי לזמן מה בכדי שיפול האסימון, ויבין שהמתנה שמלך המשיח מצפה לה, היא - עוד יהודי. ופתאום ימצא מטייל ישראלי את עצמו על כסא מזהב כשפורטר (סבל) הודי לוקח אותו אחר כבוד למלך המשיח, ואלפי הודים יריעו בקול שהנה סוף סוף נמצאה מתנה הולמת למלך שכל עמו מלוכד סביבו לבד מאותו "נעבאך". לבד מאותו אחד שיש לו הצתה מאוחרת.

אופן המתקבל הינו מונח שחדר להכרתנו בשנים האחרונות, מונח שאף זכה לפרשנות רבה. בפגישות רבות שהיו לי עם קהל שאינו נמנה עדיין על עדת החסידים, תהיתי על פשרו ומשמעותו של המונח באשר אליהם, תוך הכרה וידיעה ש"אופן המתקבל" שייך אף בקהל חסידים.

נזכרתי בגיחוך רב באותו הזקן שקיבל לפני מספר חודשים התקף לב, לאחר ששמע שהחזירו את סיני. ובד בבד קישרתי זאת לבשורת הגאולה. למעלה מעשור יודע העולם בוודאות כי בחב"ד משוכנעים שהרבי שלהם הוא מלך המשיח, ובחב"ד גופא ישנם המסרבים לעכל זאת. בעולם הרחב כבר מצליחים להבין כי הנסיון הקשה אינו מהווה סתירה ולו קלה למציאותו של משיח ולעובדת היותו חי וקיים, ובחב"ד גופא ישנם הנתונים בקונפליקט עצמי.

יתכן והיום, לאחר שחלפו שנים, בהם נעשו פעולות ראוה בנושא משיח - ומלך המשיח, כבר לא חלוקות הדעות באשר לאופן הפצת הבשורה. נאיביות בטהרתה תהיה לשלול הפצה המונית מחשש לאופן המתקבל, זאת לאחר שהעולם מקבל ומתעניין, ממשיך לשאול ולנו לא נותר אלא לא למנוע בר. לאחר שבשנים אלו פורסמו כתבי יד ולהבדיל כתבי פלסתר, לא יוכלו יפי הנפש עוד לעצור את גל האמונה שמתפשט בעולם, נוכח התיאבון הרב שהתעורר בקרב המוני בית ישראל.

באם נתעלה על עצמנו, ונביט אך ורק בדרך הנהגתו של כ"ק אד"ש, נסכים כי את מסריו הנוקבים ביותר, ואת אזהרותיו הקשות ביותר, אמר ושנה ושילש בשפר ברורה, גם אם היו חריפים. כשמדובר בנושאים עצמיים, כפיקוח נפש של יהודים, לא ברר הרבי מילים יפות ו"מתקבלות", אלא מילים נוקבות וחדות שהעמידו את חומרת הדברים מול אור זרקורים, והבליטו את חשיבותם.

נושא משיח, לכל הדעות הינו קשור בקשר גורדי בפיקוח נפשות של מליוני יהודים. פיקוח נפשות גשמי ורוחני כאחד. עם ישראל בארצות פזורתו לא עומד כבר איתן מול פתיונות הגלות הקשה, וככל שנוקפים הימים ובשורת הגאולה לא מוכיחה את עצמה, נשמעים פה ושם סיפורי זוועה גשמיים, על אסונות כבדים מנשוא, אסונות שאינם בכח הסיבולת של

חוץ ליובאוויטש - נישטא קיין תורה און אידשקייט!

אני למד מכך לאידך גיסא, שכאשר מחלישים (אז מי שוואכט אפ) את שם חב"ד אזי מחלישים את שמו של הנשיא, וכאשר מחלישים את שמו של הנשיא - מחלישים את שם עצמות אוא"ס. מה משמעות הדבר? חשיבותו של עצמות אוא"ס היא בזה שהוא לבדו ואין זולתו, שאין שום דבר רק הוא בעצמו, אין עולם.

וכאשר מכניסים ילד למוסד שאינו חב"ד, עלול הילד לחשוב כי יש עוד מלבדו והעולם נהיה למציאות אצלו, ובמילא לא חייבים לציית לדברי הרבי רח"ל, עד שהוא יגיע למסקנה שלא דווקא חייבים בקיום תורה ומצוות.

איי, יש לו נשמה הדוחפת ומניעה אותו לנהוג כיהודי... היא מתלבשת אצלו בזה שהוא ילך להיות חייל בצבא וימסור את נפשו להצלת יהודים.

זהו מילה במילה ממה שדיברתי בהתוועדות.

(תרגום מאידיש של מכתבו לרבי מתאריך א' סיון תשכ"ח - כמה חודשים לפני פטירתו)

...בשבת קודש הנ"ל שהוא שבת מברכים, הייתי בבני-ברק בבית הכנסת החדש.

דיברתי שם ענין כזה: שאצל אברך 'משלנו' צריך להיות מונח כי בזמן הזה אין שום תורה ויהדות - חוץ מליובאוויטש.

כתוב, שברית המילה פועלת על הילד, שכאשר הוא יגדל לא תהיה לו 'רתיחה' גדולה בתאוות. לכאורה אינו מובן, הרי הסדר הרגיל הוא 'מידה כנגד מידה': כאשר האדם עושה משהו - מעניקים לו עדינות כפי עבודתו. ואילו כאן, אין זה בבחירתו של התינוק... אלא מה, האבא עשה כאן 'אתכפיה' גדולה ודבר זה פועל גם על הילד כאשר יגדל, וזהו חינוך.

כן הוא גם בנידון דידן, כאשר מכניסים ילד למוסד שאינו חב"ד, משרישים בו (פאר ווארצלט מען אים) שיסנה תורה ויש יהדות גם מחוץ לליובאוויטש.

קיבלתי בשעתו מכתב קודש, המורה לי לומר למורים של ה'רשת', שכאשר מקדשים את שם חב"ד אזי מקדשים את שם הנשיא, וכאשר מקדשים את שם הנשיא אזי מקדשים את שם עצמות אור-אין-סוף.

באסיפת הורים מבקשים ההורים לדעת את כל האמת על ילדם ואף את הדברים שלא ינעמו, ואם בבית רפואה מבקשים היקירים לדעת את מצב אהובם לאשורו גם אם אינו מעודד, אזי אין שום סיבה שכשהמצב מעודד ואופטימי, כגאולה האמיתית והשלימה, שלא נעדין את אחינו בכל הקשור אליהם - אלינו.

להעלים מידע זה לא אופן המתקבל. הסבר המונח הקדוש בכזה "אופן", אינו "מתקבל".

עד כמה שזה נשמע הזוי, היתה שם הסכמה רחבה שהגאולה קרובה גם במושגים שלנו. השאלות שנשאלו אחר כך היו ממש רק כדי להיות בטוחים. כשלומדים את הבשורה מתוך מילות הזהב של הרבי מה"מ, וממחישים בצבעים את הדברים, אין כל סיבה שלשומעים לא יונעם. אופן המתקבל, זה לומר הכל, את כל האמת בלי להסתיר כלום. העבודה המוטלת עלינו היא לנסח את הדברים באופן שהמזון הרוחני יתעכל במעיו של החסיד הטירון.

לא מגיע לאף יהודי שנסתיר ממנו מידע. זכותו המלאה לדעת את כל האמת על התקופה והמציאות שקשורה גם בו. אם

א

אביב תשמ"ו, שכונת קראון הייטס

שולם ישב ב'כולל-אברכים' שע"י מזכירות כ"ק אדמו"ר שליט"א וחזר עם חברותו בעיון בפעם המי יודע כמה את הסימנים האחרונים של 'חושן משפט' עליהם הם עתידים להיבחן בשבוע הבא לקראת קבלת תעודות ה'דין-ידין' שלהם.

לפתע נכנס מישוהו מוכר ל'כולל', שולם ניסה להיזכר מהיכן הוא מכיר אותו, "אולי מפארבריינגען שבו הוא התוועד?" אך משום מה זה לא הסתדר לו. לפתע הוא נזכר: "ראיתי את תמונתו בעיתון כפר חב"ד מלפני שבועות מספר מצטלם עם כמה 'שלוחים' חשובים נשיא ארצות הברית בעת שיחתם על מגילת החינוך לכבוד יום הולדתו של הרבי שליט"א!"

"מעניין מה הוא מחפש פה, אולי אחד מראשי ה'כולל' הוא ידיד ישן שלו?"

התזכורת של החברותא הורידה אותו בחזרה לקרקע המציאות, והם המשיכו לעסוק בסוגיית "מודה במקצת" בה הם היו שקועים.

לאחר כמה דקות הרגיש שולם טפיחה על השכם, הוא הרים את עיניו מהשלחן ערוך וראה מאחוריו את השליח, שכעת הוא גם נזכר בשמו: איצ'ה גרינברג. "אנחנו צריכים להיפגש" הוא אמר לו.

הם סיכמו שבסוף ה'סדר' הם יפגשו מעבר לכביש בספריית לוי יצחק של צאגו"ח, מקום נוח ושקט שבו יוכלו לדבר.

שולם ניסה לחשוב מה הוא יכול לרצות ממנו, שום דבר לא עלה בדעתו: "תרומה? לי ולמשפחתי לא הי' מעולם קשר הדוק לכסף, ברוך ה' הסתדרנו בחיים, מעולם לא הלכנו לישון רעבים, וגם בגדים מתאימים לחורף ולקיץ היו לנו, אך יותר מזה לא היינו צריכים וגם לא הי'".

לפתע הבזיק במוחו הרעיון.

...

הבהרה: פרטי ומהלך הסיפור, כולל יחסו של הרבי אל השליח, כביכול - הינם פרי דמיונו של הכותב. חלקים מהסיפור ותוכנו מבוססים על פרטים נכונים ועובדות היסטוריות, אך אין כל קשר בינם למהלך הסיפור הדמיוני

א

סיפור בשליחותו של משלח

שולם נולד ברוס' למשפחה חסידית גזעית שיצאה מ'המדינה
ההיא' ביציאה הידועה של תשל"ב, ועלתה לארץ.

שולם, שהי' אז נער צעיר כבן עשר, נקלט בקלות יחסית
בארץ החדשה והסתגל לסגנון החיים החדש די מהר. הוא
עבר את המסלול הרגיל של כל ילד חב"ד: הוא למד ב'חידור'
עד גיל שלוש-עשרה, ועבר לאחת הישיבות קטנות והסתדר
שם כתלמיד מצטיין בכל התחומים, הן בלימודים ובהנהגתו
האישית, והן בפעילותו עם ה'חוצה'. שולם באמצע שיעור
ב' כבר ניהל את מערך ה'מבצע תפלין' של תלמידי ישיבתו
שהתפרסו על רבים מערי מרכז הארץ, ובשיעור ג' כבר אירגן
התוועדות ענק בירושלים שבהם השתתפו אלפי יהודים
החל מרבני ה'מזרחי' וכלה באברכי המשי של 'מאה שערים'
הקיצונית.

בזכותו עברו עשרות בחורי ישיבה לישיבות חב"ד; וגם אלו
שלא, למדו ולימדו 'תניא' ו'ליקוטי שיחות' בישיבותיהם.
כל זה לא הפריע לו לקבל בסיום השנה את הפרס המיוחד
'חתן תורה' עבור לימוד כל מסכת בבא מציעא בעל פה,
בנוסף ל'שרש מצות התפילה' של הצמח צדק שכמעט ידעו
באותיותיו.

בנוסף לתעודה המהודרת שניתנה לידי, הוא קיבל מהישיבה
פרס כספי בדמות מימון לכרטיס טיסה לנסיעה לרבי שבאותם
ימים היווה סכום עצום!

הוא הגיע לחודש תשרי של תשל"ט ונסחף בלהט הקדושה,
הוא תמיד הי' בשורה הראשונה בהתוועדות ובתפילות, וכל
קונטרס 'ליקוטי שיחות' חדש שהרבי הוציא הוא כבר ידע
אותו בעל פה עם כל ה'הערות' וה'מראי מקומות' ביום הבא,
הוא נזכר שבארץ ישראל עד שה'ליקוט' הי' מגיע הי' עובר
זמן רב מאוד...

חודש תשרי עבר במהירות רבה, וכששולם הבין ששעת
חזירתו לארץ הולכת וקרבה הוא לא ידע מה לעשות עם
עצמו, הוא החליט שהוא לא יכול לוותר על השהות עם הרבי
ב'בית חיינו', ולכן הוא הולך להישאר בניו יורק וללמוד באחת
הישיבות באזור וכך להיות קרוב לרבי בכל עת.

הוא העלה את רחשי לבו על הנייר ושלח את מכתבו לרבי.
לשמחתו הרבה הרבי הסכים ובירכו בהצלחה; אך הציב תנאי:
שצריך להתווסף בלימוד התורה ולא חלילה להיפך, כי ההיתר
היחיד לצאת מארץ ישראל הוא בשביל לימוד תורה.

שולם קיבל על עצמו את התנאים בשמחה ומייד סידר את
ענייניו ונרשם לישיבת 'תומכי תמימים' במוריסטאון שבניו
ג'רזי. לפני כל שבת שהרבי קיים התוועדות, הנהלת הישיבה
אישרה לתלמידים לנסוע לניו יורק לשבת, וכך תמיד הם היו
במרכז העניינים. הם ידעו את ההוראות החדשות מייד בזמן
נתינתם, ודאגו לקיים אותם בחיות ובשמחה.

עברו מספר שנים שבהם שולם התקדם והתעלה בלימוד
התורה, התורה הנגלית ותורת החסידות, בהנהגתו החסידית,
וכמובן, ב'מבצעים': שולם אירגן בהצלחה את ה'פאראדים'
של ל"ג בעומר הענקיים שבהם השתתף הרבי בעצמו ודאג
שהכל יתנהל כראוי; תהלוכות הטנקים של י"א ניסן עברו

תחת ידיו המנוסות בהצלחה, והוא לא שכח את המקורבים
שלו מהמבצעים שאותם דאג תמיד לעדכן במה שהרבי מדבר
לאחרונה.

באותה תקופה הרבי התחיל לעורר על בניית בתי חב"ד בכל
מקום מקום, הי' אפילו שיר מיוחד שהתחילו לשיר: "אם אתם
בונים בית חב"ד בכל מקום, אני בונה לכם בית חב"ד בציון".
ה'קאך' הי' גדול בנושא, עשרות בתי חב"ד חדשים נפתחו,
מספר ה'שלוחים' אולי הוכפל!

שולם נזכר במקרה מעניין שקרה אז. לאחר אחת ההתוועדות
שהרבי דיבר על נושא הבתי חב"ד בלהט התיישבו הבחורים
והמשפיעים לפארבריינגען, והמשפיעים עוררו על ענין הבית
חב"ד בעבודת ה' האישית של כל אחד, בנוסף למשמעות
הפשטה של הענין.

"בית חב"ד, בעבודת האדם הוא שגם החב"ד שלנו, המוחין
שלנו, יהיו חדורים באלקות! הרבי רוצה שכל אחד יפתח בית
חב"ד בנפשו פנימה" אמר המשפיע בלהט. בפנית השולחן
ישב אחד מהחסידים המקושרים ביותר שעסק בכל נושא
של הרבי ב'קאך' מיוחד, בלי 'חכמות'. החסיד הזה הרגיש
שהמשפיע הזה מחטיא למטרה, הרבי כמובן רוצה בית חב"ד
פרטי, אבל הרבי רוצה בראש ובראשונה שיתפתחו בתי חב"ד
בכל הגלובוס!

לאחרי זמן-מה הוא התחיל לאבד סבלנות. הוא הזדעק
והתחיל לצעוק על האברכים שישבו והאזינו בשקיקה לדברי
המשפיע: "אתם יוצאים לשליחות ובונים בתי חב"ד או לא!"

שולם נזכר איך התוועדו הבחורים בינם לבין עצמם על המקרה
הזה לאחר מכן, היו כאלו שצידדו בדברי המשפיע המבוגר,
והיו כאלו - והוא ביניהם - שצידדו בדברי החסיד: "בוודאי
שהמשפיע צודק! אבל מה שהוא אמר זה 'פשט' - פירוש
נוסף - על דברי הרבי, אבל למה התכוון הרבי בפשטות? -
הרבי התכוון לצאת לשליחות ולבנות בתי חב"ד!"

באותה עת גמלה ההחלטה בנפשו שלאחרי החתונה ושנת
ה'כולל' הוא יוצא לשליחות ויהי מה! זה הי' אחד מהתנאים
שהציב לכלתו לפני שהתחתנו והיא הסכימה בלב שלם,
ואפילו מעט נעלבה מכך שהוא חשב שאולי היא חושבת
אחרת.

...

היתה לו הרגשה מאוד ברורה שזה מה שר' איצ'ה רוצה ממנו.

1

בשעה היעודה הוא התייצב בספרי', וכבר בכניסתו הוא ראה
את ר' איצ'ה יושב באחת הפינות השקטות ומעיין בספר.

שולם ניגש לשם, והתיישב מול ר' איצ'ה. ר' איצ'ה ניגש ישר
לעניין ללא הקדמות מיותרות:

"אני לא יודע אם אתה יודע, לכן אומר לך: אני שליח במדינת
שווייץ שבאירופה; מקום יפה בגשמיית, ויש שם אפילו

הוא חזר הביתה עם לב שמח ועם תקוות וחלומות על עתיד שבו כל רגע מהיום הוא קשור לרבי, "שלוחו של אדם כמותו ממש", וואו! להיות ממש כמו הרבי! איזו זכות נפלה בחלקו! הוא נכנס הביתה בצעדי ריקוד עם ניגון שמח מתנגן על שפתיו. חני קיבלה את פניו בחיוך מאיר פנים: "המשפיעה שלי התפללה על עצם השאלה, וגם ההורים שלי הסכימו בשמחה".

"יופי! מה שנשאר זה רק הסכמתו של הרבי, ואפשר להתחיל לארוז את החבילות" הוא הפטיר בשמחה.

חני רכנה לעבר עריסתו של מענדל'ה ואמרה לו בחיוך: "מענדל'ה הולך להיות שליח של הרבי שליט"א", מענדל'ה החזיר חיוך מתוק מלווה בגרגורים תינוקיים.

מחר כבר נתלו במקווה מודעות המציעות למכירה תכולת דירה של זוג צעיר הנוסע לשליחות, ונקבע תור לוויזה בקונסולי השוויצרית במנהטן.

ר' איצ'ה נחת בניו יורק ביום שישי בבוקר, ואחרי שחרית הוא פגש את שוֹלֵם: "נו, מה קורה?"

"ברוך ה' הכל בסדר, הרעביצין שלי מסכימה בשמחה, גם ההורים שלה. אני מחכה להסכמתו של הרבי לפני שאודיע להורים שלי בארץ ישראל. או! טוב שנזכרתי, אפילו סידרנו תור בשגרירות השוויצרית לוויזה!"

ר' איצ'ה הגיב בהתלהבות: "או-אה! אני רואה שאתם זריזים! אז מתי נפגשים לסדר סיכומים אחרונים?"

לשוֹלֵם עלה רעיון: "אני נוסע עכשיו למבצעים במנהטן בסאבוויי, אולי תצטרף אלי ונוכל לדבר בדרך, הרווח יהיו כפול, המקורבים גם יזכו לראות שליח של הרבי בגודל טבעי".

ר' איצ'ה מייד הסכים והם יצאו לדרך.

הם שלשלו את ה'טוקנס' (האסימונים) למכונה, וירדו למטה. קול שקשוק הרכבת מייד נשמע. הם נכנסו לקרון הרכבת מספר 3 לכיוון מנהטן, ומצאו מקום ישיבה נוח.

"כידוע לך, בית חב"ד הוא לא עסק מכניס, הרבי פעם אמר שמיינס בחשבון הבית חב"ד בבנק זהו סימן שהבית חב"ד פעיל, אבל בכדי להקל על קשיי ההתחלה עד שתלמד את השפה, הבית חב"ד המדינתי יתמוך בכם בשנה הראשונה. אני סומך עליכם שעד שתסתיים השנה יהיו לכם יהודים שישמחו לעזור לפעילות".

הם דיברו על המקום ולא שמו לב שתחנתם מתקרבת, לפתע נשמע קולו של הסדרן המכריז על תחנת 'גרנד סנטרל', פה אנחנו יורדים" אמר שוֹלֵם. הם יצאו ונבלעו בקלחת האנושית הגדולה ומיהרו לחנויות של המקורבים ששמחו לקראתם ושמחו לשמוע ששוֹלֵם יוצא לשליחות, "אל דאגה, אני אדאג למחליף שיעשה עבודה יותר טובה ממני" הוא ניחם אותם בחיוך.

המשך בגיליון הבא.

קהילות חרדיות ואוכל כשר בשפע, לא רק שוקולדים. אך המצב הרוחני קשה מאוד. שלא כמו בארץ שלמרות ההבדלים בין היהודים ששומרים תורה ומצוות ואלו שעדיין לא יש קשר מסויים מטבע הדברים, בשווייץ הקהילות החרדיות הינם מפוארות, אך לתאר את הקשר בין היהודים שאינם שומרים תורה ומצוות ליהדות כקלוש, הוא מחמאה. המצב איום ונורא, ושתי הבתי חב"ד במדינה לא עומדים בעומס העבודה".

"שמעתי עליך דברים טובים, ואני רוצה להציע לך לבוא עם משפחתך הצעירה לפתוח בית חב"ד באחת הערים הגדולות במדינה, שבה נמצאים אלפי יהודים שמחכים וזקוקים לכם כמו אוויר לנשימה, השפה היא גרמנית ועם האידיש שלך תצליח להסתדר במשך כמה חודשים". ר' איצ'ה סיים את דבריו.

"עקרונית התשובה היא - כן", אך אני אצטרך לשוחח עם אשתי ועם המשפיע שלי על הנושא". אמר שוֹלֵם.

ר' איצ'ה חייך ואמר: "לא חשבתי אחרת. אני נוסע מחר לגייס כספים בקליפורני", בשבת כבר אה' שוב פה אצל הרבי, ואני מקווה שעד אז תהי' לך תשובה חיובית, אז נכתוב לרבי ונוכל לסגור עניינים טכניים כמו וויזות ועוד".

הם קמו ונפרדו, והלכו איש איש לדרכו. שוֹלֵם הלך ל-770 להתפלל מנחה, ואחרי שקנה כמה מוצרים שאשתו ביקשה ממנו שיקנה במכולת פנה ללכת לדירתו לאכול את ארוחת הצהריים.

הוא נכנס הביתה, ובירך לשלום את אשתו ובנו הקטן מענדי, תוך כדי שהוא מתעדכן על ה'חכמות' החדשות שבנו למד היום.

לאחר שסיימו לאכול הוא פנה לאשתו: "חני, היום קיבלתי הצעה מעניינת ומפתה שאני מקווה שהיא גם תעניין אותך".

"תן לי לנחש: הציעו לך מקום לשליחות" היא קטעה אותו.

"יפה! מדובר בהצעה לשליחות בעיר גדולה בשווייץ. לדברי השליח היא "מפותחת מבחינה גשמית, אך מדבר שממה ברוחניות", והוא טוען שהעניין דחוף, "זקוקים לכם כאוויר לנשימה" הוא אומר".

"אבל מה עם השפה והמנטליות" אמרה חני.

"דבר ראשון, להכל מתרגלים אם צריך. ושנית, תזכרי שמדובר בשווייץ, השפה המדוברת שם היא גרמנית שדומה מאוד לאידיש, ונראה לי שהמנטליות שלהם דומה לפה, ואפילו יותר מנומסת, אז אין ממה לפחד".

"נשמע טוב, אני אשוחח עם המשפיעה שלי ועם ההורים שלי שבדאי ישמחו", ענתה לו חני, ובלא יודעין הזכירה לו שגם לו יש הורים שמן הראוי להודיע להם.

הוא חזר ל'כולל' וגמר את לימודיו הקבועים של היום. אחרי מעריב הוא הלך לביתו של המשפיע ושוחח איתו על הנושא. הוא התפלל על עצם העלאת השאלה ונזף בו בחיבה: "אני אמור ליעץ לך על דברים שבספק; אתה לא צריך לבקש ממני רשות להניח תפלין!" הוא אמר בחיוך.

בית חב"ד קניה לקבלת פני משיח

לשלוחים לאבטח את בית חב"ד ואף לשאת עימם נשק להגנה עצמית.

בעיר המונה שלושה וחצי מיליון תושבים, לא פשוט לעשות 'מבצע שופר' ולהגיע ליהודים הפזורים בכל חלקיה - אך בכוחו של המשלח, צלחו השלוחים גם את המשימה הזו. בהמשך חודש תשרי, התמימים "הפכו את העיר" בפעילותם לקירוב יהודים לתורה ומצוות והכנתם לקבלת פני משיח.

התוועדות נשים חגיגית נערכה בעיר לרגל ו' תשרי, עבור נשות הקהילה והשגרירות, עם השליחה הרבנית נוטיק. בנוסף ערכה השליחה ערב אפיית חלות משותף, במהלכו לימדה אודות מצוות הפרשת חלה.

לקראת חג הסוכות בנו השלוחים סוכה ניידת על גבי רכב גדול, איתו ביקרו אצל היהודים הפזורים במקומות עבודתם ברחבי העיר וכן בשגרירות הישראלית בעיר, שם התיישבו להתוועדות ארוכה בה שוחחו גם על שיתוף הפעולה בין השגרירות לבית חב"ד.

אחד מאנשי הקהילה שנסע לראש השנה בארץ הקודש, הביא איתו ד' מינים עבור בית חב"ד, איתם ברכו במהלך החג מאות יהודים. רבים מהיהודים לא האמינו למראה עיניהם - כאשר הגיעו השלוחים עד אליהם על מנת לאפשר להם לברך - חלקם לראשונה בחייהם - על סוכה ולולב.

במהלך החג נערכו הסעודות בסוכה הגדולה שנבנתה בחצר בית חב"ד וסוככה בענפי דקל הגדלים בחצר בית הכנסת. שיא השמחה הגיע במהלך ההקפות בליל שמחת תורה כשהריקודים ואמירת ה'לחיים' נמשכים אל תוך הלילה ואנשי הקהילה המקומית יחד עם השלוחים שואבים שמחה לכל השנה.

לסיום, מסכם השליח הרב נוטיק, אנו מקווים כי ההצלחה הגדולה בחודש החגים, תהווה פתיחה לשנה מוצלחת של הפצת תורה ומצוות, חסידות ובשורת הגאולה והגואל, עד שנזכה להגשמת המטרה והתכלית - התגלות הרבי מלך המשיח שליט"א בקרוב ממש.

מדינת קניה משתרעת במזרחה של אפריקה, משני צידיו של קו המשווה. זהו עולם הולך ונעלם המורכב משילוב מופלא של חי וצומח במגוון נופים עשיר, שבטים, תרבויות ואורח חיים. לעיני המטייל מתגלה עוצמה פראית של עולם קסום של טבע כמעט לא מופרע, על כל מערכותיו ומרכיביו.

בזכות הגיאוגרפיה והגיאולוגיה של קניה היא מתאפיינת בנופים ומאפייני שטח שונים - מחופי האוקיינוס ההודי למצוקי השבר הסורי אפריקאי ואגמיו הייחודיים, ממרומי הר קניה המתנשא לגובה 5,199 מ', יערות הגשם שבמדברנותיו ועד למישורי הסוואנות האינסופיים. המגוון הגיאוגרפי הוא גורם מרכזי לעולם הצמחים והחי העשירים בקניה.

מיקומה של קניה על קו המשווה מאפשר לבקר בה במהלך כל השנה. בין המטיילים ישנם גם יהודים וישראלים רבים. במקום קיימת קהילה יהודית וותיקה המפעילה גם את בית הכנסת. לפני כשלושה חודשים, הגיע שליח הרבי מלך המשיח שליט"א, הרה"ת שמואל נוטיק שיחי' לעיר ניירובי - בירתה של קניה, כדי לפתוח לראשונה בהיסטוריה את "בית חב"ד" המקומי.

כמה שבועות קודם חגי תשרי, כבר החלו השלוחים בהכנת מערך הפעילות, במטרה להגיע לכל היהודים המתגוררים בעיר, מחברי הקהילה המקומית, נציגי השגרירות הישראלית ואנשי עסקים וכמובן המטיילים הפוקדים את האזור.

בכדי לספק בשר כשר ליהודי העיר ולסעודות החגים בבית חב"ד, הגיע במיוחד לעיר, השליח ממדינת אתיופיה השכנה הרה"ת אליהו חביב שיחי' שיחד עם הרב נוטיק, ערך את שחיטת העופות הרבים, כשהתמימים השלוחים ותושבי המקום ובתוכם רכזת הקהילה גב' מגי ג'ונסון, מסייעים במלאכה.

הסעודות שהוכנו במסירות בידי רעייתו של השליח - סיפקו כל טוב לעשרות המטיילים שהסבו לשולחן החג בבית חב"ד. עקב הסכנה הגדולה משודים והתקפות במקום, הומלץ

23 שנה לש"פ חיי שרה תשנ"ב אזיכרה?!

"...עדיין נשאר משהו לעשות כדי להביא את הגאולה בפועל. והוא: ע"פ הידוע ש"כל דור ודור נולד א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל", א' הראוי מצדקתו להיות גואל וכשיגיע הזמן יגלה אליו הש"י ותשלחו כ"י, וע"פ הודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, השליח היחיד שבדורנו, המשיח היחיד שבדורנו, שכבר סיימו את כל העבודה - הרי מובן, שמתחיל להתקיים ה"שלח נא ביד תשלח", השליחות של כ"ק מו"ח אדמו"ר. ומזה מובן, שהדבר היחיד שנשאר עכשיו בעבודת השליחות, הוא: **לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש**, כדי שיוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את כל ישראל מהגלותו!"

(התועודת פתיחת כינוס השלוחים - שי"פ חיי שרה תשכ"ב, מוגה)

"יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד"

(שירת והכרזת השלוחים בעידודו של הרבי - באנקסט כינוס השלוחים תשי"ג)

קבלת פני משיח - תפקידנו בעלמא דין.